

Velja po pošti:
 Za celo leto naprej . . . K 26.—
 za en mesec 2.—20
 za Nemčijo celoletno . . . 29.—
 za ostalo inozemstvo . . . 35.—
V Ljubljani na dom:
 Za celo leto naprej . . . K 24.—
 za en mesec 2.—
 V upravi prejemam mesečno . . 1.80
Sobotna izdaja:
 za celo leto K 7.—
 za Nemčijo celoletno . . . 9.—
 za ostalo inozemstvo . . . 12.—

SLOVENEK

Inserati:
 Enostolpna pettirvsta (72 mm široka in 3 mm visoka ali nje prostor)
 za enkrat po 2) v
 za dva- in večkrat . . . 15.,
 pri večjih naročilih primeren popust po dogovoru.
Poslano:
 Enostolpna pettirvsta po 40 vin.
 Izhaja vsak dan izv. em. nedelje in praznike, ob 5. uri pop.
 Redna letna priloga vozni red

Uradništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III. Rokopis se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne sprejemajo. — Uredniškega telefona št. 74.

Političen list za slovenski narod.

Upravništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6. — Račun poštne hranilnice avstrijske št. 24.797, ogrske 26.511, bosn.-herc. št. 7563. — Upravniškega telefona št. 183.

Uračunali so se.

Vsi naši sovražniki so se spodtaknili ob blodni misli, da smo mi slabi in trhli in da nas daleko nadkriljujejo po svoji številni premoči. S svojimi ljudskimi množicami, s svojimi neštevilnimi ladjami, s svojim denarnim obiljem so hoteli Nemčijo in Avstrijo politično in gospodarsko ubiti in ju degradirati kot velesili. Tekom dolgih, usodnih vojnih mesecev se je potem pokazalo, da ljudje, vzeti kot število, še dolgo niso vojaki, kamo-li »dobri vojaki«, da pa pravi vojaki s pravimi voditelji odtehtajo še tako veliko število premoč. To se je pokazalo pri Gorlicah in Tarnowu, v Karpatih in v Srbiji, to se vsak dan sijajneje kaže na italijanski fronti. Da se z ladjami na kopnem ne dá boriti in da bo posest zadnje milijarde odvisna od tega, kdo mora večino svojega denarja dati v inozemstvo, kdo ga pa more obdržati doma in se ga vedno znova poslužiti, — to je morala Anglija že tudi občutiti in spoznati.

Ko so si naši sovražniki ob prvih navalih razbili glave in se osramočeni pobirali s tal, tedaj so začeli govoriti, češ: premalo smo bili pripravljene, dočim sta se osrednji velesili pripravljali leta in leta in udarili, ko se jima je zdel trenotek ugoden, da nas zalotita nepripravljene. Kaj je resnice na tem? Nič drugega, nego ententa je prikrito priznala, da se je zmotila v nas, zmotila v moči Nemčije, zmotila pa posebno v svojih računih glede Avstro-Ogrske. Na vseh prvotnih bojiščih smo porazili svoje sovražnike in jih pogнали ne le iz svoje, nego tudi njih lastnih dežel; italijanska vojska, ki stoji tam kakor ob začetku vojne, pozna pa danes en edini strah: strah pred našo ofenzivo. Na Jadranu ukazuje naša mornarica — kljub vsem ponosnim brodomjem Anglije, Francije in Italije, saj je Kotor z Lovčenom naš. Tako stoji račun po poldrugetletni vojni in opravičeno se smemo nadejati, da se naši sovražniki uračunajo tako, kakor so se v prvotnih, tudi v svojih poslednjih računih.

Domovi za vrn'vše se vojnik.

Na četrti avstrijski stanovanjski konferenci na Dunaju so posebno obirno razpravljali o vprašanju domov za iz vojne vrn'vše se vojake. Može junaki, ki so zastavili svoje življenje za domovino, imajo pravico do njene hvaležnosti. Ko se vrnejo, naj vidijo, da njihove žrtve niso bile zaman in da niso pozabljene. Treba je v naprej skrbeti za to, da bodo ob svoji vrnitvi takoj

našli svoje trdno mesto v državljanem življenju, da bodo našli lastne domove.

Doslej smo pri nas precej slabo gospodarili z najdragocenejšo glavnico države — s človekom. Padanje rojstev, beg z dežele in vedno večje izseljevanje so najočitnejša znamenja tega slabega gospodarstva. Da se tem pojavom zastavi pot, je vitalno vprašanje Avstrije, kakor je rekel dvorni svetnik prof. dr. Rauchberg. V dosego tega cilja se je treba energično lotiti notranje kolonizacije, kar se bo najlažje in najzaresljivejše posrečilo z ustanovitvijo domov. Rastoča industrializacija našega narodnega gospodarstva je vedno več ljudi potezala z dežele v velika mesta, jih odtrgala od grude in jih oropala domovnega čustva.

Tako nam je nastala dvojna škoda. Predvsem v etičnem oziru. Z izgubo zemljiške posesti, izgine človeku iz duše tudi pojem prave domovinske ljubezni. Tisti, ki ne poseduje lastne grude — in sem spada pretežna večina velikomestnega človeštva, nima proti sovražniku ničesar vidnega braniti. Zanj sovražnik ne ogrožuje nobenih občutnih dobrin. Zname so besede socialističnega voditelja: »Delavec nima drugega izgubiti nego svoje verige.« Da more postati tako misljenje, če se dovolj razširi in vko-renini, za državo škodljivo, leži na dani.

Druge slaba posledica se čuti na gospodarskem polju. Vsled naraščajočega bega kmečkega delavstva v mesta je kmetijsko vedno težje, izpolnjevati svojo nalogo in preskrbovati potrebni živež za celokupno prebivalstvo. Namesto, da kmetijska produkcija raste, vidimo, da celo nazaduje, kar zopet v dvojnem oziru slabo vpliva. Nezadostna produkcija živil povzroča, vedno večjo draginjo, za katero mezde daleč zaostajajo. Iz tega izvirajoča gospodarska beda je za mnoge tisoče odločilna, da obrnejo hrbet domovini ter si iščejo v tujini boljše življenje. Radi rastočega gospodarskega nesorazmerja se je v zadnjih desetih letih izselilo okroglo milijon Avstrijcev in Ogrrov, samo v zadnjem letu pred vojno 300.000 ljudi. Takih izgub ne more traja prenašati noben državni organizem, ne da bi začel notranje hirati. Samo globoko segajoča naseljevalna in poselna presnova na deželi more tu pomagati. Najboljši poznavalec poljebežnega vprašanja na Nemškem, prof. Maks Sering meni, da ni nobenega drugega sredstva za rešitev tega perečega narodnogospodarskega vprašanja, nego ustanavljanje domov.

Država ne more lepše pokazati svoje hvaležnosti nasproti svojim junaskim braniteljem in obenem koristiti sebi, kakor če jim dá na razpolago sredstva, da si ustano-

ve lasten dom na lastni grudi. Ugovor, da za uresničenje tega cilja ni dovolj zemlje na razpolago, ker je že vse v trdnih rokah, ne drži. Prvič imamo še dosti neobdelanega ali vsaj slabo obdelanega sveta, čegar umna obdelava bi utegnila posestnikom le prav priti. Ako ta zemlja ne zadostuje, naj se pritegne svet, ki je bil nekoč obdelovan, sedaj pa služi kot lovišče. Mi ne potrebujemo večjih lovišč, marveč plodnih njiv.

Pa tudi v velikih mestih naj se z vojniškimi domovi pravočasno prepreči pomnjanje stanovanj in omili draginja, ki se bo v gospodarskem razmahu, katerega je pričakovati po vojni, po vsej priliki uveljavila.

Ker pa po enem kopitu ni mogoče rešiti celega vprašanja o zagotovitvi poštene obstoja iz vojne vrnivšim se junakom, naj se v slučajih, kjer bolje kaže, omogoči različnim obrtnikom in trgovcem, da zopet otvorijo svoje obrte. Sploh je želeli pri tej akciji največje gibkosti in praktičnega razumevanja življenjske raznoterosti.

Izpod Jalovnika.

† Župnik Fabiani.

P., 12. febr. 1916.

In spet — padel je mož! Ni bil vojak, bil je mož miru, oznanjevalec ljubezni med ljudmi, sama dobrota, a vendar ni umrl, temveč padel, zadet od sovražne granate, kakor vojak, ki vzdrži na svojem mestu, zvest svojemu poklicu, svojemu ljudstvu do groba! Župnika Fabiani ni več... Tega ljudomilega duhovnika, ki je prostovoljno vtrajal med svojimi župljani tam dol v tako kruto in ljuto obstreljevanje in razdejani Sv. Luciji, je sinoči v njegovem župnišču smrtno ranila sovražna granata, nezavestnega so pripeljali v bližnjo vojaško bolnišnico v P., a žal ni bilo več rešitve temu dragocenemu življenju. Sinoči je dahnil vanj angel smrti in ga prenesel iz tega divjanja in razdejanja v višave večnega miru. Šel je junak za tolikimi junaki pot v boljši svet. Njemu je tako dobro, a za njegove je to pretežek udarec. Najplemenitejši padajo, — vojska kosi najbolje med najboljšimi!

Upam, da bo kdo drug, zmožnejši in boljši poznavalec blažega pokojnika, v »Slovenku« zapisal par vrst v spomin junakemu in vzornemu župniku Fabiani. Jaz sem ga osebno le malo poznal, le parkrat sem se sešel z njim v železniškem vozu, a vedno sem bil vesel, da sem imel priliko srečati tega ljubeznivega moža, samo dobričina, ki ga niso zastoni spoštovali in ljubili njegovi duhovljani kakor očeta. Vsi

so ga imeli radi — brez razlike strank. Koliko dobrot je pokojnik izkazal — to vedo le tisti, ki so jih prejeli. In kaj je bil svojemu ljudstvu sedaj v teh groznih časih vojske! Toliko in toliko mesecev že sipajo laški topovi svoje razdejujoče krogle na prijazno Sv. Lucijo, a župnik Fabiani je vtrajal med svojimi ovčicami, kakor evangelijski dobri pastir, ki da življenje za svojo čedo. »Dokler so ljudje tu, ostane tudi jaz, ljudi ne pustim samih.« Tako je večkrat dejal in ostal je, čeravno bi bil on med vsemi najbolj opravičen iti ven izpod granat. Drugod so šli mlajši, krepkejši iz manjših nevarnosti; župnik Fabiani je ostal — zvest svojim ljudem do smrti. Razbilo mu je cerkev, priredil je farovž za cerkev. Dal je svojo klet Svetolucijanom na razpolago, da so se zatekali ubogi vaščani pred smrtonosnimi granatami v njo. Poškodovano mu je večkrat stanovanje, a on je ostal, vtrajal v sovražnem ognju in sedaj padel kot prostovoljec — junak! Po vzoru svojega božanskega Učitelja je položil svoje življenje na žrtvenik ljubezni do bližnjega.

Ravno pred par dnevi mi je pravil g. B., ki je pred kratkim obiskal pokojnega, da bo dobil Fabiani vojaško odlikovanje za svojo hrabrost. No, prej ko od svetne oblasti ga je sedaj gotovo prejel tam gori nad zvezdami od Vsemogočnega.

In danes spava ta vrli mož na mrtvaškem odru tam v p... m župnišču svoj zadnji sen. Ni bilo mogoče že zdaj izpolniti njegove in njegovih župljanov vroče želje, da bi ga položili k počitku tam dol med njegovimi Mostarji v Sv. Luciji, kjer živel, od koder ga niti vojska ni mogla pregnati. Če bi ga zdaj smeli prenesti tja dol — kdo ve, bi li imelo to zlato srce še v grobu mir pred granatami laških pustošiteljev naše domovine. Zato ga jutri položé k zaslužnemu počitku na podmlskem pokopališču. Tu bo za enkrat spal ta vrli mož. Upajmo, da bo kmalu mogoče izpolniti njegovo željo, da kmalu napoči čas, ko utihnejo tod okoli nesrečonosni laški topovi, ko se iz razvalin Sv. Lucije vzdigne lepša nova Sv. Lucija in ko lahko prenese ostanke blažega župnika Fabiani tje dol k Sv. Luciji na griček

— ob Soči
 mrtvim živó šumljajoči.

kjer bo spal duhovnik-junak med tolikimi drugimi junaki in kjer bo marsikdo s hvaležnostjo in ljubeznijo obiskal grob, ki bo kril zlato srce župnika Fabiani. —h.

LISTEK.

Noč v Devinu.

Mrak s svojimi žoltimi, puščavsko rdečimi, stekleno zelenimi šali se je počasi dvigal iz morja, večer s svojim hladom je legel nad pokrajino, ko smo se bližali porušnemu gradu. Obiskati se more le ponoči.

S ceste se vidi njegovo težko, temno zidovje, v katerem navidezno ni razpoke, nobene vrzeli. Dobro znani obrisi, zarezani nadzidki, zobovi. Stopimo v mogočno predzidje vrat, skozi katero vodi pot kakor po globeli. V krogu naokrog leže kakor majhni gradovi gospodarska poslopja, vse najtežje zidovje, velikokrat zadeto, pa vendar polno odpora. Korak nas vodi po lepem grajskem vzvožu, temni cipresni stožci se dvigajo v zrak, sprejme nas obsežen vežni lok — še nekaj korakov in ustavimo se pod starimi arkadami in gledamo ven na dvorišče. Na levi silhueta mračno strmečega Dioklecianovega stolpa, na desni nepoznana zidna grmada — vmes praznina in jasnina... morje. Od tod se preje ni videlo morja. Tu je stala kapela. Sedaj odbita kakor par zob iz zobovja... Nič... in v slabem siju polumeseca vidimo romantično dvorišče, po katerega zidovih se ovija večstoletni bršljin, napolnjen s podrtinami, tramovjem, kamenjem, črepinja-

mi, kosi železa, bruni, temen vrvež reči, ki napravljajo tem grozljivejši vtis, ker ni mogoče spoznati posameznosti.

Podamo se v prvo nadstropje: upravitelj mi poda roko — on se spozna tudi v temi — ter me vleče za seboj. Noga stopa neprestano na črepinje, neprenehoma škriplje pod podplati, in če pade tu in tam skozi razpoko v zidu mesečna luč, se vidi strahoten metez. Komaj se prerine skozi ruševine, večkrat se moramo ustaviti, kajti vodnik sam ne najde več poti, ali pa si je porezal roko (vsepovsod strči razbito steklo). Tako greš dalje po bliedišču podrtij — tedaj stopimo na plano in si oddihnemo: ozki mesec in z njegovega krajca visi kakor na nevidni niti zlat pajek — večernica. Nočni mir nad v daljo molčecim morjem..., srebrnoblesteč trak, ki nalahkno trepeče na površini — odev mesecev, edini živ pojav. Kako lepo! Temna skalna grmada s črno grbino moli v morje; tu si je bila zgradila svojo hišo Livija, Avgustova žena, tu v miru kleči, na blagoslovljeni vinorodni in z lovorjem obraščeni obali. Sedaj je hiša davno razpadla razvalina. Druga manjša kleč se temno potiska naprej: na tej skali je bajé sedel pesnik in sanjal v deželo, ki ga je pregnala, zavrgla...

Ko se je pred tremi dnevi začelo obstreljevanje, je prvi zadetek razbil pesnikov medaljon, ki je bil pritrjen nad velikimi vratmi. V črepinjah je padel na tla. Grajski upravitelj je prišel ven, in ko je

videl črepinje, jih je pobral, da bi jih docela razbil ali jih v jezi in ogorčenju treščil ob zid. Pa ne — položil jih je zopet na tla. Premislil si je. Priprosti, vrli mož si je rekel v tej težki uri: ne, nikar potepfati! Dante ni njihov, ni njihov! Dante je last sveta! In če bi doživel Italijo, kakršna je danes — zgrozil bi se, ji obrnil hrbet in bežal, reven in zapuščén v prostovoljno pregnanstvo, da bi jedel bridki kruh tu-jine... Tako je ravnal upravitelj. Ta prvi zadetek se mu je zdel kakor simbol. In streljali so dalje in dalje in vendar niso mogli več razbiti, nego so že: Podoba moža, ki je ustvaril Commedia divina. In k tej znamenitosti pride druga: ko je obstreljevanje minilo, se je pokazal nepoškodovan in nedotaknjen drug medaljon: grb Hohenlohov, Feniks!...

Vračamo se; plazimo se med podrtijami lesa, stekla in železa, ki leže za moža visoko; včasih se tipajoča noga obotavlja: tal manjka... Potem greš zopet previdno dalje, kakor čez polje razbitih steklenic. Tu je bila nekoč obednica, sedaj je videti kakor klet, po kateri so norci metali pohištvo in zidne ruševine; potem Rdeči salon, knjižnica, ki je bila včasih čudo starih rokopisov, pergamentov, dragoceni komadi iz 14., iz 15. stoletja, ko so bili Tybeini in Torreji še gospodarji Ogleja; k sreči so bili rokopiše že preje spravili na varno, kakor tudi dragocena pisma (Marije Terezije, Napoleona itd.) ter Rubense in Tintorette iz galerije slik. Tudi v jamski dvorani je

videti, kakor bi bili v nji mlatili norci...; dvorana je po svoji arhitekturi in opravi malo pomembna, toda znamenita po spominih, kajti umetniki in učenjaki skoraj vseh dežel so se mudili v njej kot gostje knežine. Sedaj vidiš na steni postavljenih nekaj bomb, ki se v mesečini motno svetlikajo, slepice, med njimi orjaki človeške velikosti...

Še enkrat stopimo pod arkade. Še enkrat molčé zastrimo na grajsko dvorišče. Ondi manjka kapela... gledaš v praznino. En sam zadetek je odbil ta kapelni trakt. To se tako lahko napiše, tako lahko izgovori. Toda kdor ni videl, ne vé, kaj je vojska. Groza me nenadoma objame, ko vidim to temno gomilo ruševin in zadaj za hišo široko vrzel. Marsikaj sem že videl v tej vojni: pa nič ne dosega tega porazujočega vtisa.

Upravitelj, gospod Peter, še vedno ne more jasno pripovedovati o tem. Glas mu pohaja, misli mu drve vse navskriž, končati ne more nobenega stavka. Iz njegovih hlastnih besed posnemam približno to-le: Bil je v kleti, ko je udarila tretja granata. Ni ga držalo spodaj — grad je zaupen njemu, videti mora, kaj se je zgodilo. Teče gor, gre preko dvorišča in stopi v kapelo. Tu je bilo spraviti na varno še nekaj stvari. Sredi kapele visi slika sv. Ane. Zdelo se mu je, kakor da ga svetnica gleda, kakor da bi mu hotela nekaj reči... V svoji notranjosti sliši glas: Pojdi proč od tu, pojdi proč!... Ni strahopetnež. Prestal je za

Hrvatski sabor.

Tisza in ban.

Zagreb, 12. februarja. (K. u.) Včeraj je ban odgovoril na znano interpelacijo poslanca pl. Kiša. Ban je rekel, da se mu dozdeva: Poslanec Kiš ima vtis, da je grof Tisza s svojimi besedami hotel ustvariti neko razmerje podrejenosti med ogrskim ministrskim predsednikom in hrvatskim banom. Interpelacija lahko zagotovi, da grof Tisza zelo dobro in natanko pozna državno pravno stališče bana, oziroma hrvatske vlade, zato tudi ve, da tako razmerje podrejenosti ne obstoji. V medsebojnem občevanju honorira ministrski predsednik državno pravno stališče in neodvisnost hrvatske vlade vedno odkrito in lojalno. Ban nima povoda ugovarjati proti nazoru grofa Tisze, ker ta nima takega naziranja, kakor pravi poslanec Kiš. Sabor in interpelant naj njegovo izjavo vzameta na znanje. (Večina ploska.)

Poslanec Kiš izjavlja svoje prepričanje, da je baron na zakonitem stališču, vendar v tem slučaju odgovora ne more vzeti na znanje.

Ban je nato odgovarjal na Jalžabetičevo interpelacijo. Pravi, da je na to že odgovoril saborski podpredsednik Magdič, ki je dne 28. januarja v saboru podal izjavo, da nima povoda še nadalje slediti oni razpravi v Budimpešti.

Poslanec Jalžabetič odgovora ne sprejme in pravi, da je Tisza razgalil svojo dušo in namene.

Poslanec Stjepan Zagorac je nato govoril o delovanju hrvatske pri nagodbenih razpravah. Take stvari se sedaj razpravljajo na Dunaju, v Budimpešti in še kje, za hrvatske se ne spomni nihče, čeprav ima Hrvatska ravno tako pravico kakor Ogrska. Poziva vlado in saborsko večino, da odločno pokaže svoje stališče. Čeprav je nagodba Hrvatsko spravila v neugodno in podrejeno razmerje, vendar imamo pri teh stvarih zajamčeno pariteto.

Novoizvoljeni poslanec Pazman je vprašal bana, ali je pazil na Rakovskega besede, zakaj ni Tisza nastopil zaradi separatističnih stremeljenj hrvatskega naroda. Kadar se Madžari pripravljajo z Dunajem, stoje na stališču svojega državnega prava, ko se pa mi proti njim postavimo na isto stališče, nam to zamerijo in imenujejo separatistične tendence. Morali bi biti dosledni kavalirji. — Jugoslovansko vprašanje se nikdar ne da rešiti na temelju velikomadžarske ideje. Ako monarhija po vojski ne bo izpolnila naših upravičenih narodnih teženj, bo Hrvate odbila, a Srbov ne bo dobila. Hrvatski narod je v tej vojski postavil milijon vojakov za brambo monarhije.

Ogrski državni zbor.

Budimpešta 12. febr. 1915.

V ogrskem državnem zboru so zadnji teden razpravljali o izjemnih odredbah, katere je vlada izdala tekem vojne. Govorilo se je največ o bankah, oduštvu, goljufijah pri vojaških dobavah in spekulacijah. Ostro je napadal banke posl. ljudske stranke Rakovszky; jud Sandor mu je tako odgovarjal, da je prišlo do dvoboja. Poljedeljski mi-

dvoje obstreljevanj, vaju je udarjanju, treskanju in vršanju razletelih granat. Ampak ta glas... Skočil nazaj čez dvorišče, po stopnicah navzdol. Ravno je na tretji stopnici —, ko nastane tak udar in tresk, kakor bi se razklalo grajsko skalovje. Vse se zagrne v noč, črni ognjeni oblaki se vale v klet, smrad po plinih ga zbada v grlu — opoteče se — ne more dihati — lovi sapo. Ko nastane mir, zleze tresoč se ven — kapele ni več. Dobro znano lice grajskega dvorišča je izginilo. Vidijo se rdeče kleči sesljsanske, vidi morje, odkoder se ni prej nikdar videlo. In zvesti mož, ki ni poznal joku, je zaplakal. Še cele dneve hodi zmeden okrog, ne more jesti, ne spati. Samo delati more. V treh nočeh spravi vse, kar je še bilo oprave in vrednosti, s pomočjo nekaj drugih ljudi na vozove ter pošlje zapupano mu imetje na varno. Šele potem more zopet med ljudi, šele potem se zopet spomni nase. Napisati hoče pismo — — — toda stene se tresejo. In vedno zopet se mu orose oči: da ni mogel obraniti gradu s svojim lastnim telesom... Junak!

Molče se vračava skozi noč. Oziram se k temnemu, zvezdnemu nebu, kjer miglja in trepeče milijone srebrnih in zlatih pik. Danes ne morem pojmiti... Tako neumljivo je: ta čudoviti kozmični red nad zemeljsko dramo... Upravitelja v njegovem tankem jopiču mrazi; od svojega ni ničesar rešil, oblečen je, kakor je bil pred tremi dnevi popoldne, ko je prišel iz kleti. Ozreva se nazaj... Morda bo grad nekoč zopet vstal, lepši, nego je bil. Govoriva o feniksu Hohenlohov... Saj je najlepše na devinskem gradu ostalo — njegov obris, devčaste črte njegovih stolpov in bastij. Ne, zgodovina Devina ni minula: za seboj ima le herojsko poglavje, novo, kadeče se, gromeče poglavje, polno strahot in čudes... (Tagespost.)

minister Ghillanyi je rekel, da se mora vladne odredbe presojsati iz treh vidikov: eksekutiva ne sme preveč presegati v pristoje trgovino; vojna je silovito pomnožila konsum, obenem pa zelo zmanjšala produkcijo. Z najvišjimi cenami se draginja ne da odpraviti. Nerednosti pri vojaških dobavah so se v začetku vojne dogajale po vseh državah.

Neodvisni poslanec grof Apponyi je priporočal, da vlada skrbi tudi za tiste vojake, ki so vsled notranjih bolezni med vojno postali invalidni. Nadalje pravi ta poslanec, da je ententa gotovo morala že videti, da ne bo zmagala in vzrok zato ne tici v naših globokounno zgrajenih kritjih, ampak v neprimerni spretnosti in hrabrosti naših vojakov, v prvi vrsti Ogrrov. (Vprašanje je le, ali je grof vsaj v mislih postavil Hrvate na prvo mesto med Ogri? Ur.)

Posl. Rakovszky je vnovic govoril o neki »cedni aferi«. Lansko jesen je neka dežela ponudila Nemčiji in Avstro-ogrski riž in mast za ceno, ki je bila v primeru s tedanjimi našimi cenami izrečno nizka. Nemčija in Avstrija sta takoj vzeli svoj del; Avstriji so takoj zaupno opozorili ogrsko vladno, da naj vzame svoj del; ker pa Ogri niso hoteli, so Avstriji vzele. Govornik sicer te zadeve noče spravljati v zvezo z znano akcijo kreditne banke, ki je kopicila mast, pač pa ji očita, da je ogerško zlorabljala konjunkturo za draženje zivil. Se enkrat je obsodil velike banke, ki ogrsko gospodarstvo samo teziho in samo povsod mislijo na svoj profit.

Grof Karolyi je trdil, da je v Požunu nek major prepovedal maršskadronu huzarov, da ne smejo nositi velike ogrske narodne zastave. Grof to postopanje spravlja pod: »sistematično zatiranje vsega madžarskega v armadi.«

Min. preds. grof Tisza odgovori, da je vojno ministarstvo v začetku vojne ukazalo, da se ne sme nositi večjih zastav, ki bi polkove zastave po svoji velikosti zapostavljale. Grof Tisza zelo obzaruje take interpelacije. Armadni vrhovni poveljnik nadvojvoda Friderik mu je na to zaupno vprašanje odpisal, da je narodno navdušenje Madžarov dragocen prirastek na moči. Najvišja mesta ne zapostavljajo Madžarov. Tudi cesarju in kralju ni bilo ljubo, ko se je začelo znova spravljanje na dan take pri-tožbe.

Vesti iz Beograda.

Dne 10. t. m. se je otvorila prva petrazredna ljudska šola v navzočnosti generalnega guvernerja grofa Salis-Seevisa. Za sedaj se je otvorila samo ena šola, ker za otvoritev nadaljnjih ljudskih šol še nimajo potrebnih prostorov. To novo šolo obiskuje 360 otrok, od katerih je polovica moškega, polovica pa ženskega spola. Pouk je celodnevni. Tudi v belgrajskem okraju so otvorili v večjih krajih ljudske šole, v katerih poučujejo hrvatski učitelji, ki so oproščeni vojaške službe. Nadalje je generalni guvernement otvoril razen šole v Bitolski ulici tudi ljudsko kuhinjo, v kateri dobivajo revni otroci brezplačno hrano. V najkrajšem času se otvorijo tudi strokovne in srednje šole. — Vsak dan opoldne naznani strel iz topa, da je poldne. — Te dni se je vrnil v Beograd prvak liberalne stranke in poslanec, bivši finančni minister dr. Voja Veljković. — Srbski podanik Peter Prvulović iz Bržana je bil obsojen od vojne sodišča v Paračinu dne 15. januarja 1916 zaradi vohunstva ob priliki naše ofenzive v Srbijo — na smrt. Obsodba se je izvršila 16. januarja. — Srbska kmeta Paun Boboč iz Radenke in Anton Žogan iz Duboča sta bila obsojena od vojne sodišča 4. etanega poveljstva dne 15. januarja na smrt, in sicer zaradi nedovoljenega nošenja orožja. Obsodba se je izvršila dne 18. januarja v Naresnici. — Cesarstvo in kralj, vojno poveljstvo belgrajske okolice poziva vse moške, ki so stari nad 14 let in ki so pripravljeni delati kot delavci pri cestnih delih, da se priglasijo pri pristojnem občinskem poglavarstvu. Dnevna plača znaša 3 K (6 dinarjev) brez hrane ali 1 K (2 dinarja) z vojaško hrano. — Za belgrajsko prebivalstvo se vrše vsak teden — v torek in retek — dve predstavi v tamošnjem kinu.

Amerika—Nemčija—Anglija.

Washington, 11. februarja. (Kor.) Pričakuje se, da bo ameriška vlada vsled nemške noče glede odredb proti oboroženim trgovskim ladjam nasvetovala ameriškim državljanom, da naj se ne vozijo s takimi ladjami in opustila svoje prejšnje stališče.

London, 11. februarja. (K.) »Morning-post« poroča iz Washingtona: Ker je sedaj odstranjena nevarnost preloma z Nemčijo, bo zamogel predsednik Wilson, kar je ta čas zelo važno, energično obračunati z Anglijo. Zato se je treba hitro dogovoriti, da ne bo prepozno.

Newyork, 12. februarja. »Globe« poroča iz Washingtona, da bodo odslej vsa pozornost obrnila nase pogajanja z Angleško in zavezniki o prometnem z nevtalci.

Protiangleški krogi bodo odslej dosti bolj krepko nastopili.

Newyork, 12. februarja. »Associated Press« izve iz vladnih krogov, da bo »Lusitania« poravnana v nekaj dneh. Nemški odgovor se skoraj krije z ameriškim predlogom. »Evening Post« poroča: Vlada je sklenila, da iz razlogov državne modrosti sprejme zadnji nemški predlog glede »Lusitanije«, čeprav bi si še marsikaj mogla želeli. Ameriška vlada je vpoštevala, da Nemčija med vojno ni mogla iti dalje. Kar je ponudila, je največ, kar se more v teh časih doseči.

Naše čete zasedle laško postojanko na Rombonu.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Dunaj, 12. februarja. Uradno se razglasa:

Na primorski bojni črti se nekaj dni sem vrše zopet živahniji artiljerijski boji. Pri Bovcu so naše čete danes zjutraj osvojile sovražno postojanko na Rombonu, zaplenile 3 strojnice in ujele 73 alpinov.

Dunaj, 13. febr. (K. u.) Uradno se razglasa:

Odbili smo ponoči italijanski napad v ozemlju Rombona na postojanko, ki smo jo osvojili. Sovražno topništvo je delovalo mestoma živahnije. Nekaj granat je padlo, kakor skoraj vsak dan, tudi v Gorico.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

Dogodki na morju.

Dunaj, 13. febr. (K. u.) Uradno se razglasa:

Neko brodogve pomorskih letal je uničilo 12. t. m. popoldne v Raveni dve železniški skladišči, težko je poškodovalo kolodvorska poslopja, tvornici žvepla in sladkorja in je povzročilo nekaj požarov. — Obrambna baterija v pristanišču Corsini je živahno obstreljevala letala. Neko drugo brodogve je s težkimi bombami večkrat zadelo dvigala vode v Codigoro in v Cavanello. Vsa letala so se vrnila nepoškodovana.

Italijansko uradno poročilo.

Rim, 9. februarja. (Kor. ur.) Uradno: Delovanje topov ob celi fronti, ob Soči z zvišano silovitostjo. Naša artiljerija je danes dosegla uspehe s svojim ognjem, ki je bil naperjen na sovražne postojanke in na ceste za njimi, po katerih so se premikale čete in trenske kolone.

Rim, 10. februarja. (Kor. ur.) Uradno: V odseku Cevedale je sovražnik na 9. t. m. z živahnim puškinim ognjem nadlegoval naše straže pri Capanna Cedeh, ne da bi jim zadal kaj škode. V dolini Lagarina smo odbili 7. t. m. že običajen mal napad proti našim postojankam severno od Mori. V Tofanamassiv (gornja dolina Boite) je v noči na 9. t. m. poskušal nek sovražni oddelek splezati na prvi vrh, pa je bil odbit in je padel v prepad. Ob Soči sta včeraj mešla in dež ovirala delovanje topov.

Sijajen uspeh naše artiljerije pri Oslavju. — Divni branilci Soče.

Prof. Lovrić poroča v »Našem Jedinstvu«:

24. jan. Iz uradnega poročila vam je znan krasni uspeh naših sokolov pri Oslavju. Juriš na sovražnika je bil uprav mojsterski izveden. Tu se je naša artiljerija na poseben način izkazala. Dovolj je vedeti, da so naši naši, ko so zasedli sovražne jarke, v njih same kose mesa. S tako preciznostjo so zadevali naši divni topničarji. Kakor danica v kraljestvu zvezd, tako so se odlikovali med junaškimi Poljaki Hrvati iz naše Dalmacije v tem krasnem navalu. Srce nam igra radosti, ko pomislimo, da so bile pri tem podjetju naše izgube, hvala Najvišjemu naravnost neznatne. Pa da ni dobri Bog z nami! A italijanske izgube pri Oslavju so v dobi samo desetih dni? 4000 mrtvih in ranjenih, 2200 mož in 90 častnikov ujetih. Kamo li sprehod do Dunaja!

25. jan. Italijan se je danes na D. z artiljerijskim ognjem pripravil na juriš. Juriševal je večkrat na S. M. in S. M. Vse zaman. Ob silnih izgubah je bil naš največji dušmanin junaško odbit, razredčen in potolčen. Oh, ti divni branitelji naše Soče! Rekel bi, da so jim junaške prsi trše nego kleči, ki jih s takim nečuvnim junaštvom braniš! Do danes ni bilo sovražnega juriša. Kaj hočete: Italijani bi, toda grozdje je prekislilo, pa se jim noče. No, zato pa sovražni topovi ne morejo drugače, nego da bruhaio železo iz nenasitnih žrel. Zato je pa naloga naše artiljerije, da jih nesiti in prisili k molku. In vsak dan se morejo naši topovi ponašati z novim uspehom. Sedaj so uničeni sovražnikovi okopi, sedaj je prekinjena sovražnikova zveza, sedaj zopet prisiljena k molku ta ali ona baterija itd. Vsak dan se v novem sijaju zasveti junaštvo naših sokolov, ki so vedno v najboljšem razpoloženju.

Letalska služba ob Soči.

Letalska služba ob Soči je v zadnjih mesecih prav znatno narasla. Predvsem so bili Italijani, ki so zbrali na tukajšnjem

bojišču zelo močna letalska brodogva in nas prisilili, da tudi mi nastopimo proti njim z večjimi močmi.

Delo naših letalcev tu ni lahko; orientacija v velikem slogu je sicer zelo lahka, ker sta vedno pred očmi oba glavna kažipotata: morje in pa markantne obalne oblike, na drugi strani je pa podrobno poizvedovanje zelo težavno. Radi bližine morja je zrak v teh krajih večkrat zelo moten in soparnat ter so zato obrisi proti letalskemu poizvedovanju že itak spretno maskiranih utrdbenih zgradb in baterijskih postojank še bolj nejasni in zaliti. Ako je pa jasno vreme, je letalec radi zelo tenkega zraka zopet prisiljen, da leta v znatnih višinah, kjer je vsaj nekoliko varen pred sovražnim artiljerijskim ognjem; fotografski posnetki iz višine 2500 do 3000 m morajo pa že posebno dobro uspeti, da dajo vojaško neoporečne slike. Da se je našim letalcem kljub temu posrečilo, v največji meri zadostiti vsem zahtevam glede poizvedovanja, dokazuje, kako odlično izsolan in spreten je naš letalski zbor.

Poizvedovanje podnevi zelo obtežujejo bojna letala, ki so jih Italijani v velikem številu zbrali ob Soči in ojačili s francoskimi aparati. Kakor hitro se bliža katero naših letal italijanskim četam, mu takoj priletita nasproti dve sovražni bojni letali. Razen malih, lahkih enokrovnikov — lovcev, ki jih posebno radi uporabljajo Francozi, imajo Italijani tu tudi novo vrsto orjaških letal, takoimenovane »kaprone«. To so močni dvokrovniki, 25—30 m razpeltine, z dvema, časih s tremi motorji. Prva vrsta ima oba motorja spredaj, drug poleg drugega, tromotorni pa imajo tretji motor v sredini. Ta močna letala so jako brza in se morejo dvigniti v znatne višine. Oborožena so z dvema, časih tudi s tremi strojnimi puškami, posadka šteje štiri do pet mož. Italijanski letalci in posebno Francozi se obnašajo vedno zelo pogumno in spretno. Letalski boj s temi nasprotniki je zelo resna stvar — zopet dokaz za hladnokrvno odločnost in smelost naših letalcev, ki ostanejo v pretežni večini teh bojev zmagovalci. Naravnost odlično so se izkazala naša bojna letala, ki so več nego enakovredna z nasprotnimi.

Izgube laške armade.

Curih. Iz Milana se poroča: Med 82.000 pod orožje pozvanimi člani socialističnih organizacij se je poročalo, da jih je padlo do januarja 17.040, torej nad petino. Lahko se zato sklepa, kako visoke so vse izgube italijanske armade.

Francoski ministri v italijanskem glavnem stanu.

Lugano. »Secolo« poroča iz Rima: Francoski ministri so se pripeljali v nedeljo zjutraj v italijanski glavni stan.

Salandra in Giolitti.

Lugano. »Avanti« poroča, da se Salandra vedno bolj približuje Giolittijeji skupini in trdi, da postane zblizanje kmalu dejstvo.

Briand v Rimu.

Rim. (Kor. ur.) Povodom navzočnosti ministrskega predsednika Brianda je bila v francoskem veleposlaništvu pojedina. Ministrski predsednik Briand je govoril sledečo napitnico: Posebno srečen sem, ker morem sprejeti voditelja in člana kraljevske vlade v tej hiši Francije, v kateri se je mnogokrat okrepila interesna skupnost in bratstvo obeh naših narodov. Čestitam sebi kakor tudi svojim tovarišem k priliki, da moremo v teh težkih časih menjavati svoje nazore in se sporazumeti o naših sklepih, da povsod popolnoma uveljavimo svoje napore. Zveza, ki postaja vsak dan tesnejša, dovede raznolična naša vojaška podjetja in naš gospodarski boj proti sovražnikom v vseh štadijih do enotnega na stopa, kar z gotovostjo zajamči zmago.

Ministrski predsednik Salandra je odgovoril: Z živahnim zadoščanjem ponavljam danes zagotovilo, da menjavanje misli od včeraj z Vašo ekselencijo in z odličnimi osebami Vašega spremstva ni zgorelo cilja, da se vedno bolj bližamo bistvenemu smotru, doseči neobhodno potrebno edinost glede na nastop zveznih vlad. Našo nalogo nam olajšuje posebno dejstvo, ker nadvladuje prijateljski duh v razmerah obeh naših dežel, ki sta, ko so se utrdile vezi slavnega plemena v težavnih razmerah, pripravljene žrtvovati vse in združiti svoje napore na poti, ki vodi k zmagi.

Pariz. (K. u.) »Echo de Paris« izveja: Vtisom, ki jih debe politični in diplomatični krogi vsled Briandovega potovanja bodo sledile važne odločbe. Pokazalo se bo, da nastopa Italija nikakor ne omenjuje in da se vojskuje Italija s celim avstrijskim blokom.

London. (K. u.) »Daily Telegraph« poroča iz Bukarešta: Briandovo poslanstvo povzroči, da pošljejo Italijani izkrcovalni zbor v Solun, da se ustanovi v Parizu skupen diplomatski svet zaveznikov in da se udeležijo Italijani izdelovanja streliva.

Rim, 12. febr. (K. u.) Brianda in ostale člane francoskega poslanstva so slovesno sprejeli na Kapitolu v navzočnosti senatorjev in poslancev ter načelnikov vojaških in civilnih oblasti. Sledila je pojedina, pri kateri sta govorila Briand in rimski zu-

pan knez Colonna. Zvečer je bila velika manifestacija pred francoskim veleposlaništvom.

Rim. (K. u.) Briand se je razgovarjal tudi z belgijskim kardinalom Mercier.

Giolitti se posvetuje.

Milan. (K. u.) »Secolo« poroča iz Turina: Giolitti se je več časa razgovarjal s prejšnjim veleposlanikom v Carigradu, marchese Garrom, ki je prišel nalašč za to iz Genove.

»Benedetto Brin«.

Lugano. (Kor. ur.) Preiskava o vzroku eksplozije na oklopnici »Benedetto Brin« je dognala, da je izključena vsaka krivda poveljnika ali pa posadke. V ostalem se pa uspeh preiskave prikriva.

Slaba vinska letina v Italiji.

Curih. 13. februarja. Kakor poročajo švicarski listi, potrjuje uradna italijanska gospodarska statistika, da je bila vinska letina zelo neugodna. Pridelalo se je leta 1915. samo 19.123.000 hektov proti 43 milijonom leta 1914. in 52 milijonom hektov leta 1913.

Uradni izkazi izgub.

Izgube 7. lovskega bataljona.

Mrtvi: Lovca Abram Bernard; lovec Becon Ivan; podlovec Bertonec Matija; četovodja Briški Josip; lovec Burgstaller Andrej; lovec Čibašek Franc; lovec Con Pavel; lovec Deželan Marko; lovec Divsky Josip; črnovoj. lovec Ecker Josip; lovec Fabjan Ivan; lovec Fabjan Josip; lovec Fischmann Franc; lovec Ganser Karol; lovec Garollo Franc; lovec Geiger Bogoljub; lovec Gratzner Hermann; lovec Groznik Andrej; lovec Gruden Peter; lovec Hacin Franc; lovec Hočevar Franc; lovec Huber Ivan; lovec Jakob Leopold; lovec Janc Anton; lovec Jazbec Alojzij; patroljni vodja Jenič Josip; lovec Jerman Alojzij; lovec Jordan Ivan; lovec Kavčič Matej; lovec Kernmeier Valentin; tit. četovodja Kitting Anton; patr. vodja Kobi Franc; lovec Kočevar Franc; lovec Konanja Avgust; lovec Konič Ivan; lovec Košenina Josip; lovec Krašovec Ivan; lovec Kustjan Franc; lovec Laznik Anton; lovec Leipold Ivan; lovec Liewehr Franc; lovec Lovše Franc; lovec Mal Srečko; lovec Mali Pavel; lovec Mastnak Martin; lovec Mauerhofer; lovec Mauer Franc; lovec Muhič Ivan; lovec Mulej Anton; lovec Nemanič Anton; četovodja Novak Josip; lovec Nushold Franc; lovec Ochsenberger Ferdinand; lovec Paj Alojzij; lovec Pauli Alojzij; četovodja Pavšič Alojzij; podlovec Pavšič Ivan; lovec Pazier Iv.; lovec Perovšek Anton; lovec Plih Franc; lovec Podhora Josip; lovec Potočnik Jakob; lovec Reisinger Peter; patr. vodja Retelj Franc; podlovec Rus Mihael; patr. vodja Salmič Franc; patr. vodja Šolar Jurij; lovec Schweiger Alojzij; lovec Seidl Jurij; lovec Seiler Karel; lovec Selko Josip; lovec Setzer Karel; lovec Škulj Martin; četovodja Spreitzer Ivan; lovec Stanek Josip; lovec Strohmeier Josip; lovec Faberhofer Peter; lovec Urh Josip; lovec Vodnik Ivan; lovec Wagner Ivan; lovec Zmitek Ivan; lovec Žnidaršič Ivan; lovec Zupančič Franc; lovec Zupančič Lovrenc.

Obisk bolgarskega carja.

Bolgarski car v našem glavnem stanu.

Dunaj. (Kor. ur.) Iz vojnega tiskovnega stana: Po dohodu na grad so predstavili bolgarskemu kralju spremstvo nadvojvode Friderika; kralj je obiskal nato maršala. Kmalu nato se je peljal kralj v obleki avstrijskega vojnega maršala k poslopju višjega armadnega poveljstva. Sprejel ga je pri vhodu načelnik generalnega štaba Conrad pl. Hötendorf; vladar se je podal nato v operacijski oddelek, kjer je govoril z vsemi gospodi te službe in se je mudil nato ¾ ure v pisarniški sobi Conrada pl. Hötendorfa. Ko se je vrnil v grad, je sprejel kralj načelnika generalnega štaba Conrada pl. Hötendorfa v daljši avdijenci. Popoldne sta si ogledala kralj in nadvojvoda Friderik nek vojni film v kino-gledališču. Kralja so sprejeli z zvoki bolgarske narodne himne; sledil je z največjim zanimanjem predstavi, ki je predstavljala serijo slik bojev naših pomorskih bojnih sil in v visokih alpskih ozemljih in tudi zelo zanimive dogodke iz vojske na Balkanu.

Ob 8. uri zvečer je bila pojedina v gradu. Poleg kralja in nadvojvode se jo je udeležil tudi načelnik generalnega štaba baron Conrad pl. Hötendorf, zastopnik zunanje ministristva pri višem armadnem poveljstvu, gospodje nemške vojaške misije in generali in načelniki oddelkov višjega armadnega poveljstva. Med večerjo sta si nadvojvoda in kralj prisrčno napila.

Dunaj. (Kor. ur.) Iz vojnega tiskovnega stana: Bolgarski kralj je podelil maršalu nadvojvodi Frideriku bolgarski hrabrostni red I. vrste. Z istim redom je odlikoval tudi načelnika generalnega štaba barona Conrada pl. Hötendorfa.

Dunaj, 14. februarja. (Kor. ur.) Iz vojnega glavnega stana: Ob kino-predstavi v navzočnosti bolgarskega kralja so v dvo-

rani zbrani častniki, ko je ob koncu vstal kralj, pričeli navdušeno klicati živio. Kralj se je zahvalil, stopil je k častnikom in jih nagovoril: Spominjati se hočemo vaše krasne armade, katere junaštva moremo vsled napredka vede občudovati. Živela vaša slavna armada! Navdušeni klici so sledili kraljevemu nagovoru na častnike.

Dunaj, 14. februarja. (Kor. ur.) Iz vojnega tiskovnega stana: Bolgarski kralj si je v glavnem stanu ogledal veliko tvornico, ki izdeluje vojni material. Popoldne je obiskal kralj načelnika avtonomne uprave kronovine, v kateri se nahaja višje poveljstvo armade.

Bolgarski car na Dunaju.

Dunaj, 12. februarja. (K. u.) V ponedeljek se pripelje na Dunaj Bolgarski kralj, da obišče našega cesarja.

Dunaj, 13. febr. (K. u.) Zupan dr. Weiskirchner je odredil, naj se v ponedeljek povodom obiska kralja Ferdinanda pri cesarju Francu Jožefu okrase z zastavami mestna posloupja in je istočasno naprosil prebivalstvo, naj okraši posloupja in trgovine v pozdrav vladarju našega zvestega zaveznika.

Gospodarsko zблиžanje z Bolgarijo.

Dunaj, 13. februarja. »Reichspost« poroča iz Sofije: Na vladno inicijativo se je iz vseh zborničnih strank sestavila komisija, da se posvetuje o uvozu in izvozu v razmerju z Avstrijo in Nemčijo. Vse politične stranke so enega mnenja, da Bolgarija na vseh poljih kakor vojaško tako tudi gospodarsko sodeluje z osrednjima silama.

Rumunija.

Ententine ponudbe Rumuniji.

»Reichspost« poroča, da ententa zelo pritiska na Rumunijo, da bi razdrila avstrijsko žitno kupčijo. Angleški poslanik je Bratianuju sporočil, da je ententa sklenila Solun odstopiti Srbiji kot kompenzacija za njene velike žrtve. Dobiček bo imela tudi Rumunija, ker se bo v Solunu napravilo posebno rumunsko luko, kakor svojčas srbsko cono.

Neresnična vest o rumunskem posojilu.

Bukarešt, 11. februarja. (K. u.) »Univerzul« je z uradne strani pooblaščen, da dementira vest, da je Rumunsko najela deset milijonov funtov šterlingov posojila. To vest je treba tem bolj zanikati, ker je z njo tudi zvezana vest, da se je kot poročilo za to posojilo baje dalo rumunsko žito.

Rumunski kmetje Angleški ne dajo žita.

Bukarešt, 13. februarja. »Adeverul« javlja: Kmetijska zveza je sklenila, da angleškemu kupcu žita ne bo dobavila.

Rumunija ne najame posojila v Angliji.

Bukarešt. (Kor. ur.) »Universul« izjavlja pooblaščen z uradne strani, da dementira poročilo, da bi si bila Rumunija v Angliji izposodila 9 milijonov funtov. Poročilo se mora timbolj dementirati, ker se je obnem trdilo, da se jamči zanj z rumunskim žitom.

100.000 vagonov koruze.

Budimpešta, 12. febr. »Az Est« poroča iz Bukarešta: Pogodbe za 100.000 vagonov koruze ni še mogoče smatrati za sklenjeno, ker je rumunska vlada zahtevala »klavzule diplomatske narave«, za katere pa trgovski odposlanci niso pooblašteni.

Rumunija in ententa.

Pariz, 12. febr. Rimski dopisnik »Petit Journala« sviri Francoze, naj nikar ne verjuje senzacijnim vestem, da je Rumunija dala razumeti, da bo gotovo stopila na stran entente. Iz dobrega vira je dopisniku znano, da se položaj v teh dneh ni poostiril. Gleden angleške žitne kupčije je Bratianu lahko dokazal, da se kupčija ni sklenila za hrptom in da v nji ni nobenega sovražnega namena proti osrednjima velesilama.

Grška.

Grška zbornica.

London. (K. u.) »Daily News« poroča iz Aten: Zvečer 10. t. m. podana ministrska izjava v grški zbornici najbrže ne izboljša razmer med Grško in četverosporzajem. Ministrski predsednik je govoril o nekem zunanjem pritisku na Grško in o rasioci nevarnosti za Grško, ki nastaja vsled tega pritiska, ki je zavzel zadnje čase značaj sile po državah. Lahko se je spoznalo, koga je mislil, ker je govoril proti kršitvi nevtralnosti Krfa in proti nasilni zasedbi Karaburnu. Ta pritisk, je izvajal, se bo morebiti nadaljeval, ali jasno pojavljajoča se odločnost naroda bo Grško neomajljivost prepričala, da te države Grško ne pregovore, naj opusti politiko, ki pospešuje narodne koristi. Med burnim odobravanjem je branil notranji ministar politiko vlade in je jasno izjavil, da Grška ne namerava demobilizirati svoje armade. Poročevalca lista »Daily News« konča: Nekdo, ki zna grško in je zastupil skupno z menoj zbornico, je rekel o razpravi: »Ni hče se ni oglasil v korist četverosporzuma.«

Grška in mi.

Atene, 13. febr. Vladni list »Atinai« piše v uvodniku: Nemčija in Avstrija nikakor ne mislita škoditi interesom helenizma, pač pa, da v Sredozemskem morju dobi Grška častno mesto in zato grško javno mnenje nima povoda za razburjenje vsled pohoda proti Solunu, ker je to proti ententi. Trdimo celo, da bi ententina zmagala Grški prinesla žtlostni konec, toda sanj ni več.«

Italija in Grška.

Bern. (K. u.) »Bund« objavlja sledeče obvestilo: Italijanski poslanik v Atenah je obvestil grškega ministrskega predsednika Skuludisa, da izkrca Italija na Krfu orožnike, ki organizirajo Črnogorce in Srbe. V svojem odgovoru izvaja ministrski predsednik, da se zelo žudi tej odredbi, ker se ne nahaja na Krfu noben Črnogorec in ker zadoščaja sredstva sporazuma, da reorganizirajo Srbe, ki se nahajajo tam. Na Grškem so zaradi tega koraka tako razburjeni, da mora računati vlada s tem in odkloniti odgovornost za posledice, ki jih lahko povzročijo korak Italije. Vlada poleg tega ugovarja.

Diplomacija osrednjih velesil zapusti Atene.

Bern. »Echo de Paris« poroča: Arhive avstrijskega, nemškega, bolgarskega in turškega poslaništva v Atenah so prepeljali po železnici v Larisso, odtam pa z avtomobilom v Bitolj. Konzuli in njih rodbine so pripravljene, da zapuste Atene.

Solun obljubljen Srbiji.

Berlin. Angleški poslanik v Bukareštu je izjavil, da dobi Solun Srbija, obljubil ga ji je sporazum.

Italijanski napadi zahodno od Tirane odbili. — Bolgari zasedli Elbasan.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Dunaj, 12. februarja. Uradno se razglasa:

Italijanske bojne sile so poizkušale polastiti se zahodno od Tirane po naših vzete višinske postojanke. Naše čete so odbile vse napade.

Dunaj, 13. febr. (K. u.) Uradno se razglasa:

Zgodilo se ni nič posebnega.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

BOLGARSKO URADNO POROČILO.

Sofija, 13. februarja. »Agence telegraphique Bulgare«: Glavni stan obvešča: Bolgarske čete so včeraj zasedle Elbasan. Prebivalstvo jih je sprejelo zelo prijazno, mesto je v zastavah.

NEMSKO URADNO POROČILO.

Berlin, 12. febr. Veliki glavni stan. Položaj je neizpremenjen. Berlin, 13. febr. (K. u.) Veliki glavni stan: Nič novega. Vrhovno vojno vodstvo.

Avstrijske čete pred Solunom.

Rim, 13. februarja. »Idea Nazionale« poroča, da so avstrijske čete, ko so s popolnim uspehom zasedle Črnogoro, udarile v smeri čez Novipazar proti Stari Srbiji, da se priklopijo tistem zboru, ki pripada solunski ekspediciji. Sodijo, da avstrijski generalni štab ne bo čakal, da pridejo nove ententine čete v Solun. Zato pa hoče ententa hitro poslati ojačenja v Solun.

Prodiranje Bolgarov proti Valoni.

Ruski listi poročajo iz Soluna: V Albaniji so Bolgari Elbasan že prekoračili in prodirajo z močnimi četami proti jadranskem obrežju. Bolgarskim četam, ki prodirajo proti Valoni, poveljuje general Todarov.

Francozi ob Vardaru.

Pariz, 14. februarja. (Kor. ur.) »Petit Parisien« poroča iz Soluna: Francoske čete so prekoračile 11. t. m. Vardar. Ustale so se na desnem bregu pri Jenidže in ob železnici, ki vodi v Bitolj. »Journal« poroča iz Soluna: Francoske čete so prekoračile Vardar pri Topčinu in prodirajo v dveh kolonah v rajnih smereh. Graditi so pričeli takoj 12 km dolgo novo obrambno črto.

London, 13. februarja. (Kor. ur.) Reuter poroča iz Soluna: Jenidze in Veria nismo zasedli: Šlo je le za poizvedbe konjenice.

Reorganizacija srbske vojske.

Lugano. »Giornale d'Italia« poroča: Do sedaj so reorganizirane štiri srbske divizije.

Srbska skupščina izgnana iz Italije.

Lugano. Italijanska vlada je naprosila sedem poslancev srbske skupščine, ki so posebno napadali kralja Petra in ministrskega predsednika Pasica, naj zapuste Italijo. Predsednika skupščine so obvestili, da italijanska vlada ne bo več dopuščala sej in da nujno svetuje poslancem, naj se vzdrže vsake politike. Seja skupščine v

Rimu je potekla zelo viharno. Sklenili so, da se izda oklic srbskim vojakom, naj se več ne vojskujejo v vrstah sporazuma, marveč naj položijo orožje in naj se vrnejo domov. Oklic so podpisali vsi navzoči. Prej je še predlagal poslanec iz Pristine, naj pozove odposlaništvo kralja Petra, da odloži krono Srbije, ki njemu in njegovi rodbini v nobenih okolišnih ne ostane, ker srbski narod svoje bodočnosti ne more izročiti mozem, ki so povzročili toliko gorja deželi. Vlada se je sicer obvezala, da ne sklene posebnega miru, toda po nesramnem postopanju velesil, ki so zvezane s Srbijo, se ni treba več držati te pogodbe. Lugano. Srbski poslanci so odpotovali iz Rima v Nizzo. Skupščina se šele sestane, ko se preosnuje srbska armada. Do takrat ostane srbska vlada na Krfu.

Sv. oče za srbske begunce.

Rim. (K. u.) Listi poročajo, da je daroval sveti oče po srbskem zastopniku pri sveti stolici srbskim beguncem 5000 lir.

Vojska z Rusi.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Dunaj, 12. februarja. Uradno se razglasa:

Odbili smo včeraj zopet več napadov ruskih poizvedovalnih oddelkov. Razvili so se tudi močnejši topniški boji. Sovražnik je z najtežjimi topniškimi ognjem vzel že večkrat imenovano utrdbo prednjih straž severozahodno od Tarnopola, ki smo jo morali že dopoldne izprazniti. Rusi so se ustalili v zapuščenih postojanki, a smo jih ponoči s protinapadom zopet vrgli iz nje.

Dunaj, 13. febr. (K. u.) Uradno se razglasa:

Zgodilo se ni nič posebnega.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

NEMSKO URADNO POROČILO.

Berlin, 12. febr. Veliki glavni stan. Odbili smo napade ruskih patrolj in manjših oddelkov na različnih točkah fronte.

Berlin, 13. febr. (K. u.) Veliki glavni stan.

Položaj se splošno ni izpremenil. Nasakovali smo vzhodno od Paranovičev dve prednji utrdbi, ki ju Rusi še drže na zahodnem bregu Ščare.

Vrhovno vojno vodstvo.

RUSKO URADNO POROČILO.

Petrograd, 10. febr. (K. u.) Uradno. Pri Rigi živahnejši artiljerijski in ogenj iz pušk. Jugovzhodno od grada Kokenhusen ob Dvini, navzdol od Friedrichstadta (21 kilom.) je artiljerija dosegla znaten uspeh. V bližini Jakobova ljuto obstreljevanje naše postojanke ob Pucksternu in med Liwenhofom ter reko Susej. Pri Dvinsku živahen ogenj iz pušk. Pri Tannenbergu so Nemci streljali proti našim jarkom z okroglimi zelenimi krogli, ki so napolnjene s strupenim plinom. Vzhodno od Cemerina, med Rovnom in Luckom, so se polastili naši oddelki neke višine in odbili protinapad sovražnika. Jugovzhodno od Cebrova (23 km severozahodno od Tarnopola) so naše čete z bajonetom naskočile neko višino, jo zasedle in ugrabile ujetnike od pešpolka »Cesar«. Protinapad Avstrijev smo odbili. Na višinah vzhodno od Raranca (12,5 km severovzhodno od Črnovic) je sovražnik zažgal podkopo. Avstriji so hoteli zasesti nastalo udrtno, pa smo to z ročnimi granatami in z ognjem iz pušk preprečili.

NOVE STRAŠNE IZNAJDBE AVSTRIJE.

Bukarešt. Poluradni list »Indenpendance Roumaine« izvaja: Rusija se je že navadila, da pošiljajo vedno nove plazove ljudi proti bukovinski meji, ki so pa vselej prisiljeni po avstrijskih četah, da se morajo ustaviti. Številno manjšino avstrijskih čet vzravnao žične ograje z električnim tokom več tisoč voltov napetosti, topovi največjega kalibra in cela vrsta novih, satanskih iznajdb. Rusko časopisje poroča strašne reči o avstrijskih iznajdbah. Iz strelskih jarkov švigajo štiri do pet metrov visoki plameni.

RUSI PRIČAKUJEJO NAPADA NA DVINSK.

Genf. Petrograjski poročevalec »Tempas« se vznemirja, ker deluje nemško topništvo močnejše kakih osem dni med Jakobovim in Uxküllom. Nemcem se je posrečilo, da so razvrstili svoje topove v dobrih postojankah, iz katerih streljajo s težkimi krogli na Diksno, 10 km vzhodno od Pultuska in so tako pričeli napadati trdnjavo Dvinsk.

DECKI KOT VOHUNI V RUSKI SLUŽBI.

Dunaj, 13. febr. Iz vojnega tiskovnega stana se poroča: Rusi, ki so se v vohunstvu bolje izkazali kot v strategiji, so v zadnjih bojih vporabljali za opazovanje naših črt 12 do 14letne dečke, ki so nalašč za ta namen izučeni. Oboroženi so s samokresom in bodalom. Kakor mačke plezajo po drevesih ali pa se plazijo po tleh. Več dni je preteklo, predno so prišli na sled tem dečkom. Nek podčastnik je ponoči

opazil, da se na deblu obsekanega drevesa nekaj giblje. Misli je, da je mačka. Iz previdnosti je ustrelil. Po strelu je začel lahko stokanje. Šel je z enim možem tja. V tem trenutku pa je zaživela krogla mimo njegovega ušesa. Ustrelil je še enkrat in zopet čul stok. Pozval je naj se uda, kdor je. V odgovor zopet krogla iz samokresa. Nato sta ustrelila oba in videla da je padlo lahko telo na tla. Z začudenjem sta zagledala, da je bil deček. Izsledili so še več takih dečkov in čudno, nihče se ni hotel udati. Morali so jih kar postreliti, ker če so jih skušali ujeti, so se zelo spretno branili s svojim bodalcem, celo tedaj, če so bili ranjeni.

DVA BRZOVLAKA TRČILA.

Stockholm, 13. febr. Ne daleč od Moskve sta trčila dva brzovlaka. 16 oseb je ubitih, mnogo ranjenih. Med mrtvimi je več častnikov, med njimi generalni major Dimža.

REKVIZICIJE ŽIVIL V RUSIJI.

London, 14. febr. (K. u.) »Times« poročajo iz Petrograda: Zbor članov dume je naglašal, da se morajo vsa živila v Rusiji rekvirirati. Isti list poroča, da so prepegljali srbske čete v Biserto v Tunisu.

Primorske novice.

Župnik Fabiani mrtev. Na drugem mestu poročamo o pretresljivi smrti vzor-duhovnika župnika Fabiani pri Sv. Luciji ob Soči. V petek popoldne ob 3. uri je priletel sovražni šrapnel v župnišče ter prizadel blagopokojniku pet težkih, smrtonemarnih ran. Bil je za prvo silo obvezan ter v spremstvu g. Drag. Kerševanija odpeljan s sanitetnim avtomobilom v vojaško bolnišnico v P., kjer je kmalu po operaciji, točno ob 6. uri zvečer, ne da bi se bil prej zavedel, ob navzočnosti č. g. župnika Kovarčiča iz Podmelca in g. Kerševanija mirno v Gospodu zaspal. Lahka mu bodi domača zemlja, katero je neizmerno ljubil!

Iz Gorice. 7. t. m. so zopet padale granate v bližino frančiškanskega samostana, tudi 15 cm. Prav res čuditi se je čast. p. Aleksandru, da še vztraja z br., ker je takorekoč vedno o smrti nevarnosti. Ako ga vprašaš, če se ne boji, pravi: »Saj nas Bog vedno čuva, kaj se bom bal. Vsako soboto in nedeljo ga vidiš, ko hiti pomagat v dušnem pastirstvu kap. p. Janezu, ki ima sam preveč opraviti. Vztrajaj tedaj še naprej, častiti naš tolažnik; ako ti greš, odidem tudi tvoji sosedi.

G. nadučitelj Ladislav Likar piše iz Marsale na Siciliji našemu uredniku: Cenjeni gospod! Interniranci iz Kremone smo razkropljeni na vse strani: Duhovniki: Ursič — Florenca, Kumar — Campobasso, Ivančič — Oropa. Italijanska duhovščina po večini v Siciliji. Župnik krejčanski, č. g. Franc Marinčič, je 22. septembra v Kremoni umrl. Od vlade dobivamo po 1 L na dan. Prosim vljudno, da sporočite vsem mojim dragim kolegom katoliški pozdrav.

O primorskih ujetnikih v Italiji. Vsem znancem in sorodnikom-vojakom iz vasi: Lig. Lovišča, Melinki, Kostanjevica, Gor. Nekovo, Breščina in Huščina, vsi pod duhovnijo Marijino Celje nad Kanalom in Ložic na Plavi, naznanjam, da so jih Italijani odvedli v ujetništvo 5. junija v Prapотно, kjer so bili tri tedne. Od tam so šli v Videm za 14 dni. V Turin so jih pripeljali na 21. julija, kjer se zdaj bivajo. Padel je na severnem bojišču vrl mladenič junaške smrti Alojzij Bijt iz Liga št. 7, dne 2. julija 1915, star šele 19 let. Časten mu spomin!

Pred lastnim domom padel. Nad izlivom v Sočo se vzdiguje že nešteto krat imenovani hrib sv. Mihaela, gori na hribu ravno nad izlivom Vipave v Sočo sameva par hiš, ki so krog in krog obdane s šumnim drevjem. Ta kraj se imenuje »Boškini« ali po domače »Ušje«. Dva dobra posestnika sta se tu naselila in si uredila lastna domača. Posestnika sta vrla Slovencina. Ta mala naselbina spada pod furlansko županstvo Zagraj (Sagrado). Ta dva posestnika sta torej bila zadnja slovenska straža na slovensko-furlanski zemlji. »Boškini« so vsled vojske trpeli, a naši že nad osem mesecev drže ta kraj, ki je pravi ključ hriba sv. Mihaela ali Vrha. Ze na tisoče sovražnikov je bilo ravno pri »Boškinih« pokončanih. Boškini so res poguba Italijanov. Slučaj, ki ni slučaj, je nanese, da je bil postavljen pri Boškinih oddelek naših strojnih pušk, kjer je služil tudi Jožef Tomšič, sin Valentina Tomšiča, posestnika pri Boškinih. Jožef Tomšič je torej branil s strojno puško lastno hišo. Dolgo časa je ta vrl moč junaško branil pred sovražnikom lastni dom in odbil že veliko število hudih italijanskih napadov na Boškine. Iz rodne hiše se je mnogokrat iz največjim nevarnostim, da je tako junaško odbil Italijane, ki so mu hoteli zasesti njegov dom, dom, v katerem je tekla zibelka. Nesreča, ki posebno

v bojni črti niti trenutek ne počiva, pa je hotela, da je ta vrl slovenski vojak padel pred lastnim domom za lastni dom. Krogla ga je zadela in ga smrtno ranila. Na pol živega so tovariši prenesli v Renče, kjer je po dveh dneh podlegel smrtnim ranam. Pokopali so ga na renškem vojaškem pokopališču v soboto, dne 24. januarja. Pokojni Jožef Tomšič, po domače »Pepe« z Ušji, je bil rojen leta 1880. in sedaj že oženjen. Bil je izvrsten pevec in gledališki igralec. Na odrih je že velikokrat nastopil in občudovali smo njegovo nepriljeno igranje. Zabaven skozi in skozi je bil katoliškega prepričanja. Počivaj v miru, dragi Pepel! Padel si pred lastnim domom za lastni dom. Tvoja pevka družba v Sovodnjah in Rubijah te bo pogrešala in tvoji prijatelji ti kličejo: Na svidenje, hrabri branilec lastnega doma! Spomin na tebe ostane pri nas neizbrisen!

Pomanjkanje sena na Spodnjem Krasu. Ko je izbruhnila vojna z Italijo, je bilo takoj na vsem Krasu polno konjev in kobilic, ki so travo končavale. Kmetje so z vsvo silo kosili travo, vojaki pa so seno grabili in vozili za vojaške potrebe. Potem so kmetje daljne senožejeti pustili, da bodo travo kosili v jeseni, a tudi tja so kobilice privandrale in travo uničile; ni čuda, da so sedaj prazni senjaki. Dosedaj so kmetje redili živino z žitno slamo, a ta je sedaj pošla, zato je nastalo veliko pomanjkanje sena; ako ne pride na pomoč vlada ali pa kaka druga uprava, da nam seno priskrbi, bo treba krave odvezati in prodati, kar bi bilo zelo občutno za družine. Če ima kmet mleko, lahko živi brez kave in druge zabele, če pa mleka ni, družina zelo trpi. Stari ljudje so pripovedovali, da kdor hoče imeti poletni ženjice za travo žeti, jih mora vprašati in zanje skrbeti o sv. Neži. Pa letos smo res videli celo vrsto ženjic, ki so travo žele, in kmete, ki so seno vozili o sv. Neži. Stari ljudje ne pomnijo, da bi se januarja meseca poželo toliko trave, kolikor se je je letos.

Umrli je v Trstu gospa Uršula vdova Zivec.

Devinski grad, o katerem javlja uradno poročilo z dne 4. t. m., da ga je zadelo več italijanskih izstrelkov in deloma porušilo, leži na strmi višini ob morski obali, tri četrt ure železniške vožnje na progi Trst—Krmim. Med najčarobnejše slike jadranske obale spada ona, ki jo nudiša v Devinu visoko nad morjem dvigajoča se terasa in grajski balkon, s katerih je odprt pogled na tržiško in oglejsko nižavo, del beneških lagun pri Gradežu, celo mesto Trst z morskim zalivom in istrsko obalo do Pirana. Nad to prekrasno sliko je bil Gabriel d'Annunzio neizrekljivo zavzet, ko je vžival gostoljubnost grajskega gospoda. Ozek skalnat greben vodi k staremu gradu. Ostanek stolpa in ostanki zidu pripovedujejo o minulem sijaju. Izvor hiše »Devinskega grofa« je teman. Najbrže je ta rodbina zavladala na sedanjem ozemlju začetkom 12. stoletja. Predzadnji prebivalec starega gradu je bil grof Hugo, glavvar mesta Trsta, pod čegar vladno se je mesto leta 1382. prostovoljno podvržlo habsburški hiši. Kmalu za njim je ostal stari strašni stolp zapuščen in na mestu nekega rimskega stolpa se je v 14. stoletju zgradil novi grad. V 16. in 17. stoletju je prišel najprej kot tevd, potem pa po kupu v roke grofa Thurn - Valsassina. Sedaj je knežja hohenhohška posest s palači pristojno opravilo ter dragoceno zbirko porcelana, orožja in slik. Od gradu vodi pot ure severno vozna pot k reki Timav, krog katere se snuje toliko bajk in ki tri kilometre pred svojim izlivom v morje nenadoma privre iz obali na dan in teče proti svojemu cilju.

Uvedba moralnega življenja v Trstu je kot novum pričela določati mero programa dostojnosti. Po bolj merodajnih lokalnih so se zbirale nekatere ženske, ki so okuževale zrak in diskreditirale etiketo finese. Sedaj so posamezni hotelirji vpeljali posebne znamenke, brez katerih nihče nima vstopa v lokal. Na ta način so lahko živkam zaprta vrata za vedno. Kot prvi posnemalec tega modrega ukrepa je gosp. Fr. Bojc, lastnik kavarne »Universo« v Trstu. Po solnčnem zatonu ima dostop v njegovo kavarno edinole element neomadeževane preteklosti. Tako je prav! — Bi bilo tudi v najboljših ljubljanskih hotelih priporočati!

V nedeljo dne 16. t. m. so imeli tržaški Slovenci v društveni dvorani v Rojanu svojo narodno dobrodelno prirediteljo s predstavo neke otroške igre. Čist dobiček vprizora naj bi šel v korist šolske družbe C. M. — Pri igri je manjkal glasovir, katerega pa je ponudil gostilničar društvene krčme. Ob napovedani uri se prične veselica, toda gostilničar je na veliko osuplost gospodom od odbora povedal, da se je skesal in da ne pusti igrati na njegov glasovir. Vse prošnje, naj se prepreči škandal, ker brez glasovirja igra ni mogoča, so bile zaman. Tako je prišlo, da so ljudje godrnjaje odšli vsak svojo pot. Z našega stališča je ta incident v teh razmerah več kot obžalovanja vreden.

Pogrešane družine. Jožefa Polenčič, Trbovlje I., Štajersko, išče sina in njegovo družino (žena in štiri otroci), ki je

stanovala v Gorici, ulica Erzoni št. 24. — Franc Toso, k. u. k. Res. Spital Kutenberg in Sterntal pri Ptuj, Barake Nr. 31, Štajersko, išče svojo ženo s petimi hčerkami. — Kpl. Evgen Bajc, k. u. k. Fest, A. R., Marinefeldpostamt Pola, želi zvedeti naslov svoje sestre Irme Perita, stanujoče pred laško vojno v Trziču (Monfalcone), Panzano 6. — Ana Mišigoj, Firma G. W. Heller, Belgradplatz, Wien B X 3/5, išče svojce iz Medane-Plešivo št. 56, in sicer mater-vdovo, brata Antona z ženo Karolino in sinkom ter sestro Jožefo. — Jožef Rosjan, k. u. k. Etap. Tr. Grup. Kom. Det., Morkovic, išče svojo staro mater Terezijo Rosjan in svojega 4letnega sina Jožefa. — Mihael Medvešek, 97. pp., III. stot., išče svojega očeta Tomaža Medvešek, ki je bil odšel kot vojaški delavec v neko ljubljansko bolnišnico. — Teodor Simčič, Pen-dice Scorcola 605, Trst, išče Teofila in Anico Simčič, otroka pok. Ferdo Simčiča, učitelja na Dobravem (Biljana) v Brdih. — Alojzij Gomišček Lir. 36, išče svoje starejše Martina in Katarino Gomišček iz Deskel pri Kanalu. — Karolina Budin, Breže (Friesach), Korosko, išče svojo teto Terezijo Rusjan z malim otrokom, doma iz Kozane, stanujoča v Gorici. — Ivan Jug, 7. pešpolk, išče svojo 25letno ženo Marijo s hčerko Mimico, doma iz Kobarida št. 125, pd. pri Mohoru. — Franc Kavčič, Flüchtl.-Lager, Bar. III/3, Bruck a. d. L., N. Ö., išče Katarino Sedej, soprogo fin. nadpaznika v pok. — Jožef Ziderič, Lokanica, Česko, išče svojega brata Marka Zideriča. — Justina Strgar, Flüchtl.-Lager B. VII/3, Bruck a. d. L., išče svojega brata Luko Strgar iz Bat-Volče, Tolminko. — Izidor Delpin, črnovoj, bataljon 151, išče svojo sestro Gotardo Delpin z družino, doma iz Podgore pri Gorici. — Elizabeta Mavrič, Flüchtl.-Lager VII/7 Bruch a. d. L., N. Ö., išče svojega moža Franca Mavrič iz Gorice, ulica Ospitale 8. — Ciril Urbančič, Flüchtl.-Lager VII/7, Bruch a. d. L., N. Ö., išče Antona in Jožefa Urbančič iz Hruševja, Alojzija in Antona Erzetič ter Ivana Sinigoj iz Logov, Edmonda in Avgušтина Laurin, Antona, Alojzija in Karola Kancut in Jožefa Černigoj.

Boji na zahodu.

NEMSKO URADNO POROČILO.

Berlin, 12. febr. Veliki glavni stan: Po ljutom ognju na velikem delu naše fronte v Champagni so napadli Francozi zvečer vzhodno od sela Maison de Champagne severozahodno od Massiges in vdrlji v širini ne celo 200 m proti našim postojankam. Na višini Combres smo zasedli rob neke pred našimi jarki po Francozih razstreljene dupljine.

Berlin, 13. febr. (K. u.) Veliki glavni stan.

Patrulje in močni polzvedovalni oddelki so vdrlji na Flanderskem po živahni topniški pr. pravi v sovražne postojanke. Izvedli so uspešno razstrelbo in so ušli južno-vzhodno od Boesinghe nad 40 Angležev. Angleško topništvo je obstreljevalo včeraj in predvčerajšnjim z dobrim, stvarnim izidom mesto Ville. Izgub ali vojaške škode nam ni povzročilo. Nepregledno obnebe je vplivalo na bojevanje na naši bojni črti med prekopom La Bassée in Arrasom, kakor tudi južno od Somme.

Ujeli smo med boji v pokrajini severozahodno in zahodno od Vimi do 9. febr. v celoti 9 častnikov in 682 mož. Plen znaša 35 strojníc, 2 metalca min in drugo orodje.

Naše topništvo je ljuto streljalo na sovražne postojanke med Oise in Reimsom. Patulje so dognale ugoden učinek v jarkih sovražnika.

V Champagni smo naskakovali francosko postojanko južno od Sainte Marie a Py v širini približno 700 metrov, ujeli smo 4 častnike in 202 moža. Izjalovila sta se dva ljuta sovražna napada severozahodno od Massiges. Boji z ročnimi granatami se neprestano nadaljujejo ob predvčerajšnjem po Francozih zasedenem delu naših jarkov vzhodno od Maison de Champagne. S petimi velikimi razstrelbami med rekama Maas in Mosel smo popolnoma uničili sprednje sovražne jarke v širini 30 do 40 metrov.

Živahni topniški boji na Lotrinškem in v Vogezih. Nemški oddelek je vdrl južno od Lusse, vzhodno od Sain Dieu v naprej potisnjeni del francoske postojanke in je ujel nad 30 lovcev.

Naša letalna brodogva so vrgla veliko bomb na sovražne etape in na kolodvoru pri Lappanne in Poperinghe. Napad sovražnih letalcev na Ghisteltes južno od Ostende ni povzročil nobene škode.

Vrhovno vojno vodstvo.

Obramba Londona proti zračnim napadom. London, 14. februarja. (Kor. ur.) Admiraliteta se je posvetovala o obrambi Londona proti zračnim napadom.

Vojaščini podvrženi Angleži potujejo.

Rotterdam. Po več sto pozivov pod orožje vsak dan ne morejo dostaviti, ker obvezanci potujejo in niso na Angleškem. Mladi ljudje so večinoma odpotovali na Irsko, da se izognejo vojaški suknji.

Genl. Angleški konzulati v Švici pozivajo vse Angleže od 30. do 40. leta, naj se pripravijo, da odpotujejo na Angleško. Sklepa se zato, da nameravajo vpoklicati pod orožje vse, ki se podvrženi vojaški dolžnosti.

Nov delavski spor na Angleškem.

London. (K. u.) »Morningpost« poroča iz Cardiffa: Na južnem Walesu so se zopet sprli delavci in delodajalci. Voditelj delavcev Hartshorn izjavlja v »Südwaies Daily News«: Nujno želim, naj bi se delalo v premogokopih, a delodajalce opozarjam, da deio takoj ustavi vsak pritisk na delo tudi ob nedeljah.

Posojilo Angležev in Francozov v Ameriki.

London, 14. febr. (K. u.) »Financial News« poroča, da bodo dolžni Angleži in Francozi Ameriki kmalu 400 milijonov dolarjev.

Dnevne novice.

+ Nemški program. O znanem nemškem programu. — sestavili so ga nemški nacionalci in krščanski socialci — piše znani posl. dr. Stefan Licht: Program ima vkljub svoji splošni in ne vedno jasni sestavi veliko vrednost, da predvsem avstrijske Nemce, potem pa tudi druge narode in prav posebej za pripravo in odločitev poklicana mesta v državi seznanja z dejstvom, da imajo avstrijski Nemci svoje zahteve in da hočejo pri tem v enaki meri varovati pravice nemškega naroda kot pravice avstrijske države same. Potrebni zaključki iz tega prihajajo sami. Načelo pravičnosti in poštenosti so Nemci imeli vedno in je izvajajo tudi napram drugim narodom, ki so združeni z njimi v trdni državni zvezi. Da pa mora napram razmeram pred vojno nastopiti temeljita izprememba, da dobi avstrijska država svojo polno moč in svoj polni ugled ter da bo mogla ustvarjati in vzdrževati blaginjo svojih državljanov, ni nikakršnega dvoma. Može, ki se v svojem času vrnejo iz strelskih jarkov, bodo prvi, ki bodo na podlagi svojih izkušenj zahtevali preosnovanje države in bi bili temeljito razočarani, če bi ostalo vse kakor je bilo. Z resno odločnostjo bodo tudi zahtevali pravico svobodnega in samostojnega delovanja moža v okviru trdnega državnega reda in po urejenih strugah se pretakajočega gospodarstvenega življenja. Tako govore že sedaj oni, ki se trajno ali začasno vračajo, in tako se čuje tudi iz izrazov, ki tudi drugače prihajajo s fronte v zaledje. Res je, ne samo može, ampak tudi narodi bodo prišli iz fronte drugačni.

+ Viteški križec Franc Jožefovega reda je presvetli cesar podelil našemu odličnemu rojaku ministerijalnemu podtajniku v notranjem ministrstvu g. dr. Rudolfu pl Andrejka.

— Cesar obdaroval priprostega pesnika Slov. goric. Matija Belec, posestnik pri Sv. Bolfenku v Slov. goricah, ima dobro pesniško žilico. Izdal je že celo vrsto domoljubnih pesmi, katere je poslal kabinetni pisarni Nj. Veličanstva cesarja. Vrhovni cesarjev komornik je poslal po cesarski namestniji Belecuro cesarjevo zahvalo za predložene pesmi in darilo 30 K.

Skupni finančni minister dr. Körber je v soboto odpotoval v Sarajevo.

— Novi list za slovenske vojake. Naročnina, spisi in drugi prispevki naj se od slej pošiljajo na naslov: »Pozdrav iz domovine«, Ljubljana, Ljudski dom. Prosimo tudi druge slovenske liste, da ponatisnejo te vrstice. — Uredništvo in uprava »Pozdrav iz domovine«.

+ Generalšefavditor častniškega zborna pravosodne službe je postal generalni avditor Leopold Feige.

Česko konzervativno plemstvo. »Moravska Orlice« poroča iz Prage, da konzervativno češko plemstvo ne bo vstopilo v češko osrednje narodno organizacijo, to ne bi bilo niti politiki, niti češkemu narodu v korist, ker bi cela vrsta nemških članov konzervativnega veleposestva tedaj izstopila iz stranke in bi ostali divjaki, katere bi počasi nemško ustavoverno veleposestvo spravilo v svoje vrste. Tako bi po vojski večina v češkem deželnem zboru prešla v nemške roke.

— Koprive v vojnokrbstvene name- ne. C. kr. poljedelsko ministrstvo je odredilo, da je one koprive, ki jih civilno prebivalstvo v vojnokrbstvene namene zbira, pošiljati bližnjemu vojaškemu poveljstvu ali naravnost ali pa s pomočjo občinskih uradov. Vojaško poveljstvo jih pa potem po že obstoječem načrtu izroča obrtovalnicam.

— Slovenski stotnik ušel iz ruskega ujetništva. Slovenec stotnik Matko Štefin je bil dne 30. avgusta 1914 v bitki pri Premeislanih težko ranjen in je prišel vsled te-

ga v vojno ujetništvo. Kakor piše sedaj svo-
jemu bratu, postajanačelniku v Št. Petru na
Krasu, je ušel iz ruskega ujetništva, ko je bil
na potu v Sibirijo. Bežal je skozi Azijo,
prepotoval Perzijo in tam po polletnem
težkem potovanju prišel na Dunaj.

— Na tišuju je umrl v Št. Petru pri No-
vem mestu dne 13. febr. tamošnji organist
in cerkvenik Franc R a k. To je druga žrtev
tišusa v Št. Petru.

+ Cesar je sprejel 13. t. m. v daljši
avdijenci ministrskega predsednika grofa
S t u r g k h a.

+ Stoletnica dunajske tehnike. Cesar
je sprejel odposlaništvo profesorjev dunaj-
ske tehnike, ki mu je izročilo spomenico,
izdano ob stoletnici tehnike.

— Dvanajst Slovencev-ujetnikov piše
iz Rusije. Iz Rusije je došla dopisnica sle-
deče vsebine: Pristrčne pozdrave vsem čit-
ateljem in prijateljem Vašega cenjenega
lista iz daljne Rusije od ujetih slovenskih
fantov 87. in 26. polka: Josip Gregorič,
Mala Nedelja; Alojzij Močnik, Ihova, Sv.
Benedikt; M. Matjašič, Hlaponci; Franc
Pivec, Sv. Jurij na Gorškem; Franc Ger-
govič, Vrhnika pri Ljubljani; Martin Vido-
vič, Zetale; Josip Švent, Velenje; Jurij Fu-
rek, Zlatoliče; Mihael Golob, Dobrna pri
Celju; Rudolf Cigula od Sv. Lovrenca v
Slov. gor.; Lovrenc Megla iz Polenšaka.

Cerkvene vesti s Koroškega. Pre-
stavljena sta gg. provizorja Jakob Kalan z
Ojstrice v Gorenčeh in Jožef Feinig iz Go-
renč v Melviče.

+ Za slepe vojake. Deželni odbor do-
biva za slepe vojake vedno več darov. Le
škoda, da se o tej akciji še več ne piše.
Nadaljne darove za nameravani deželni
zavod za slepe so poslali deželni blagajni:
Dekliška Marijina družba v Stranah 60 K
50 h, Mestna občina Idrija 200 K (drugo
darilo), Upravništvo »Slovenskega Naro-
da« iz listove zbirke 15 K, c. kr. orožništvo
v Radni pri Sevnici zbirko 30 K, nabrano
iz prostovoljnih darov pri izdajanju pot-
valnih legitimacij, čast. gospod stol. dekan
in prelat Mat. Kolar 100 K, Ženska Mari-
jina družba v Trstu 100 K in neimenovani
1 K. Bog plačaj!

+ Najetje 127.200.000 mark v Nem-
čiji. Kontrolna komisija za državne dolgo-
ve državnega zbora je imela sejo v navzoč-
nosti finančnega ministra dr. pl. Letha. Po
temeljitem posvetu so sklenili, da se pod-
piše posojilo 127.200.000 mark, ki se naj-
me pri nekem nemškem konzorciju.

— Tintorettova oltarna slika. V kapi-
teljski cerkvi v Novem mestu je restavriral
restavratore Rischl Tintorettovo sliko ve-
likega oltarja. Delo je dovršeno. C. kr. na-
učno ministrstvo je dovolilo za to podpore
815 K 38 v.

— Častniki v ruskem ujetništvu. Rdeči
križ nam poroča: Naslednji gospodje čast-
niki javljajo, da se nahaja v ruskem ujet-
ništvu v Kijevu: Podpolkovnik baron pl.
Cransy, major Medritzky, stotnik Essig-
mann, stotnik Beloševič iz Zagreba, stotnik
Sigety, † nadporočnik Maletič iz Belovara,
nadporočnik Dr. Pless iz Devina (Duino),
nadporočnik Hübner, nadporočnik Černu-
ška, nadporočnik Dr. Štefancič iz Gorice,
poročnik Čermak, poročnik Preinfalk iz
Litije, poročnik Revesz, poročnik Küln, po-
ročnik Pipan iz Celja, poročnik Unger iz
Središča, poročnik Kolben, praporščak
Reisman in † stotnik pl. Zagorski.

— Strašna nesreča na Dunaju. Štirje
otroci mrtvi. Današnji »Morgen« poroča:
V neki hiši IV. okraja so se igrali otroci s
šrapnelom, ki ni razpočil in ki ga je pri-
nesel z bojišča neki na dopust došli vojak.
Krogla je padla na tla in razpočila. Ubili
so štirje otroci, neka ženska je lahko po-
škodovana. Poškodovanih je v hiši več
stanovanj.

— Železniška zveza Dunaj—Varšava.
Odhod z Dunaja severni kolodvor ob 7.
uri 20 minut zjutraj, odhod v Trzebinjo ob
7. uri 50 minut zjutraj, odhod v Varšavo ob
6. uri 12 minut zjutraj. Nazaj: Iz Varšave
ob 11. uri ponoči, v Trzebinjo ob 7. uri 30
minut zjutraj, na Dunaj ob 6. uri 46 minut
zvečer.

— Častno svetinjo za 40letno zvesto
službovanje je podelil štajerski namestnik
revidentu in prožnemu mojstru v Bruku g.
Ivanu Abram.

— Umrl je v Radgóni vpkoljeni dav-
kar g. Avguštin Eisenbach v 83. letu.

— Crnoviško vseučilišče se zopet
popolnoma otvori. S polletnim semestrom
1916 se zopet otvori popolnoma crnoviško
vseučilišče, kjer se je predavalo do zdaj le
na bogoslovski fakulteti. Profesorji juri-
dične in filozofske fakultete, ki bivajo ve-
činoma na Dunaju, so pozvani, da morajo
pričeti predavati takoj po velikonoči, naj-
kasneje pa 1. majnika.

Iz Tržiča. Jugoslovanska strokovna
skupina je imela v nedeljo v »Našem
Domu« občni zbor, ki ga je vodil predse-
dnik Vidic. Iz poročila tajnika je bilo sli-
šati, da je imela skupina šest sej, pisem na
centralo v Ljubljani je odposlala 45, od
centrale jih je dobila 42. Na belo nedeljo
je imelo delavstvo, zbrano v tej krščanski
organizaciji, sv. mašo. Na predlog pred-
nika se je sklenilo praznovati odslej
ko leto belo nedeljo kot nedeljo kršč-
delavstva v Tržiču. Blagajnik je poro-

čal, da je bilo vseh tedenskih doneskov
1762 K 77 vin.; delavstvu je bilo izplačane
podpore v bolezni 1399 K. Posmrtnine se
je nabralo med člani 144 K 10 vin. Ljub-
ljanska centrala je prejela 326 K 27 vin. Iz
poročila je razvidno, da je ta za delavstvo
velevažna organizacija tudi v vojnem času
pridno delala in donesla članom mnogo
gnotne podpore v bolezni. — Hranilnica
in posojilnica (v kaplaniji) je zaključila ra-
čune za lansko leto. Prometa je bilo nad
400.000 K; denarja je bilo naloženega kon-
cem leta 1915 397.074 K 60 vin. to je za
2378 K 78 vin. več kakor koncem l. 1914.
Čisti dobiček znaša 1570 K.

— Z vlaka skočil. Pred nekaj dnevi
je med postajama Postojna—Prestranek
padla nekemu vojaku sablja iz vagona.
Mož je nato skočil z vlaka in se pri padcu
na glavi nevarno ranil. Obležal je neza-
vesten. Pozneje ga je našel železniški ču-
vaj, nakar so ga prepeljali v deželno bol-
nico v Ljubljani.

— Razpisana pošta. Razpisano je me-
sto poštarja v Kostanjevici na Dolenjskem
(II/1). Prosnje je vložiti v teku treh tednov.

— Stoletnica reda železne krone je
danes, 12. februarja 1916. Ustanovil ga je
12. februarja 1816 cesar Franc I.

— Nevarnost stekline. Ker se zadnji
čas na deželi in zlasti še v Ljubljani slu-
čaji stekline strahovito množijo, ter je bilo
žalibog doslej popadenih in ogriznenih tu-
di večje število oseb, je treba tem strožjih
odredb proti razširjanju te nevarne bo-
lezni, ker se vkljub najvestnejšemu poiz-
vedovanju doslej ni moglo dognati, kdo so
lastniki steklih psov, kje so se ti potepali
in kam so izginili, niti se ne ve, kateri psi
in mačke so prišli s steklimi psi v dotiko
in so bili po njih okuženi. Vsled tega preti
velika nevarnost, da se bo ta za ljudi in
živali enako nevarna bolezen še naprej ši-
rila. S steklimi psi so sigurno tudi prišli v
dotiko mnogi psi in so se po njih okužili,
ne da bi njih lastniki o tem zvedeli. Zato
je v lastnem interesu in v lastno varnost
vseh posestnikov psov, da vsak svojega
psa natančno opazuje in strogo nadzoruje
ter če bi opazil pri psu sumljive znake, to
takoj naznani pristojni oblasti, sumljivo ži-
val pa primerno zavaruje, da ni nobene
nevarnosti. Prvi znaki, ki kažejo psa ste-
kline sumnega, so, da se žival drugače ve-
de nego navadno, pes postane čemerer,
neprijazen, nemiren in plašljiv, pogosto se
take živali skrivajo, svojega gospodarja le
nerade ubogajo in iščejo priliko, da bi po-
begnile; jedo le malo ali sploh nič, na-
sprotno pa rade kaj nevtitnega ali nepre-
bavnega ližejo ali pogoltnjejo. Ti znaki tra-
jajo le kratek čas, že za eden do dva dneva
na to pes vedno bolj sili, da bi ušel z doma
in se klatil okoli, začne hudo griziti in tudi
domače mu znane ljudi napadati, glas mu
postane hripav, tek popolnoma poneha,
žival naglo shujša, oči postanejo kalne, na-
posled mu oslabi zadnji del, nekaterokrat
tudi spodnja čeljust, in pes je videti ne-
kako čuden. Vsakdo ima dolžnost in je po-
stavno zavezan, da svojo ali izročeno mu
žival, ki je prišla s steklo ali steklosti su-
mno žival v dotiko, ali psi, pri katerih je
opažati navedene znake bolezni, takoj loči,
da ne bo nobene nevarnosti, in dogodek
nujno naznani občinskemu oblastvu.

— Akademsko društvo slovenskih
tehnikov na Dunaju je imelo 29. prosinca
t. l. svoj občni zbor, na katerem so bili
izvoljeni in odbor sledečji člani: predsednik
Fugina Vojteh, cand. ing.; podpredsednik
Kregar Franc, cand. arch.; blagajnik Sonec
Stanislav, cand. ing.; tajnik Černivec Jo-
sip, stud. arch.; knjižničar Pfeifer Metod,
stud. arch.; preglednik Molka Viktor, cand.
ing.

Umrl je na legarju v Podgorici v c. in
kr. vojni bolnišnici pomorski komisar 1. v.
Gustav Mikesch.

— Odlikovana sta bila 3. t. m. četo-
vodja Blaž Kaplenik iz Cerkljan na Go-
renjskem in četovodja Jožef Kristof s sre-
brno svetinjo 2. razreda. Odlikovanje sta
si zaslužila v bojih pri Sv. Martinu 6. in
7. novembra.

— Za obnovitev Galicije. Notranji mi-
nister in gališki minister sta odpotovala
10. t. m. v Galicijo, kjer ostaneta več dni.
Ogledata si škodo in skrbita, da se popra-
vi škoda povzročena po vojski. V Krakovu
in v Lvovu ostaneta več dni.

+ Notranji minister in minister za Ga-
licijo sta odpotovala včeraj iz Krakova v
Lvov.

Zasebni poštni zavitki. Ustavljeno je
od sedaj naprej sprejemanje zasebnih poš-
tnih zavitkov k naslednjim vojnim poštnim
uradom: 9, 99, 103, 140, 151, 168, 187, 210,
227, 228, 229, 230, 234, 260, 261, 264, 265,
300, 307, 315, 316, 319, 331, 336, 337, 338,
339. — Od 4. februarja t. l. dalje je preje-
manje poštnih zavitkov za Ogrsko zopet
neomejeno.

— Iz ljudskošolske službe. Suplentka
na ljudski šoli pri sv. Petru v Ljubljani je
postala kandidatka Pavla Belič, ker je po-
zvan v vojaško službo nadučitelj Anton
Lestvik. V Šmartnu pri Litiji je postala
suplentka kand. Ivana Ivančič, ker je v vo-
jaško službo vpkolican učitelj Rudolf Po-
ljanec. Kand. Leopoldina Merala je ime-
novana za suplentko v Ribnici, bivša sup-

lentka na Kalu Angela Mandelj za sup-
lentko v Loškem potoku, bivša učiteljica v
zasebni ljudski šoli v Št. Mihelu pri Novem
mestu Marija Drobnič za suplentko v Do-
brepolju, v vojaško službo pozvanega učitelja
Matija Petschauer namešča bivša sup-
lentka v Rovinjskem selu Antonija Batič v
Svetljem potoku, v vojno službo vpkolica-
nega nadučitelja Rajmunda Mežana v Ba-
njaloki namešča izprašana šolska vrtnarica

— Še je upanje. Čez 18 mesecev se je
iz ruskega ujetništva oglašil Franc Tekavec
iz Kresnic. Od začetka vojske ni bilo glasu
o njem. 4. t. m. je pisal iz Sibirije. Služil
je pri 17. pp. Pritožuje se, zakaj mu nič ne
odgovore, ker je že tolikokrat pisal.

pridelovalec ali prekupec, sme znašati naj-
višja cena za 1 kg čiste teže naslednje na-
vedenih vrst slanine in masti: za spuščeno
mast (zabelo) 6 K 76 v, za nespuščeno si-
rovo mast (salo, trebušno mast) 6 K 48 v.

— Iz koroške deželne službe: Kon-
ceptni praktikant koroške deželne vlade
dr. Jožef J u v a n je imenovan za konci-
pista deželne vlade.

— Umrl je inženir, črnovojniški nad-
poročnik Emil Sorko. Prepeljali so ga v
Celovec.

— Začasno letališče namerava usta-
noviti vojna uprava v Hebu, kakor posne-
mamo po graških listih.

Umrl je v Laškem trgu postestnik in
trgovec Ivan Drobnič, star 81 let. — Pri
Št. Lovrencu nad Mariborom je umrl Mat.
Kukovič, star 84 let, oče nadučitelja Antona
Kukoviča.

Usnje. Po novi ministrski naredbi se
imajo vrste usnja, ki se dosedaj niso nazna-
njevale, prvič naznani dne 22. svečana,
potem pa vsak terek po stanju prejšnjega
tretjega dne t. j. od sobote. Tozadevne ti-
skovine se dobe pri trgovski in obrtni
zbornici. Prejšnja dolžnost naznanila za
usnje, kože, kožice in strojila je spreme-
njena le v toliko, da istega ni več pošiljati
na trgovsko statistični oddelek v trgo-
vskem ministrstvu, marveč, kakor tudi za
vrste usnja, ki pripadajo pod dolžnost na-
znanih po novi naredbi, na priglasilni urad
za usnje v c. in kr. vojnem ministrstvu —
(Ledermedestelle im k. u. k. Kriegsmini-
sterium, Wien III. Vordere Zollamtstrasse
3.) Natančneje, se posebno glede dolžnosti
naznanila vrst usnja po novi naredbi, je
razvidno v državnem zakoniku z dne 6. t.
m. kos XVI.

Turčija v vojski.

Turško uradno poročilo.
Carigrad, 14. februarja. (Kor. ur.)

Iraška bojna črta.

Nek poizvedovalni oddelek, ki smo ga
odposlali proti Sejk Sapdu, je uničil brzo-
javne zveze. Pri Selahne in pri Kut-el-
Amari od časa do časa ogenj pehote in
topništva. Oddelki naših prostovoljcev so
napadli 7. svečana zahodno od Korne so-
vražni tabor. Bojevali so se še ponoči. So-
vražnik je moral bežati in je pustil nekaj
mrličev na bojišču. Ujeli smo nekaj sovra-
žnikov in zaplenili orožje, strelivo in živali.

Kavkaška bojna črta.

Nevažno streljanje topov na levem
krilu. V središču boji prednjih straž. S
protinapadom smo prepodili sovražnika, ki
je zasedel neko našo postojanko. Izgubil
je več mrtvih.

Potopljene sovražne ladje.

Nemški podmorski čoln potopil francosko
oklopnico.

Berlin, 12. febr. Uradno: Nek nemški
podmorski čoln je potopil dne 8. t. m. ob
sirski obali južno od Be'ruta francosko
bojno ladjo »Suffren«. Ladja se je potopila
v dveh minutah.

× × ×

»Suffren« je oklopnica I. vrste, dolga
126 metrov, široka 21 metrov; obsega
12.729 ton in ima 16.200 konjskih sil.
Oborožena je bila s 4 30,5 cm, z 10 16 cm,
28 10 cm, z 22 4,7 cm topovi. Posadka je
štela 671 mož. V morje je bila izpuščena
leta 1899.

Turško uradno poročilo.

Carigrad, 14. februarja. (Kor. urad.)
Glavni stan: Nek nemški podmorski čoln
je torpediral 8. t. m. pri Beirutu francosko
oklopnico »Suffren«, ki se je potopila v
dveh minutah. Od posadke, ki je štela 850
mož, niso mogli nobenega rešiti.

Francosko poročilo.

Pariz, 14. febr. (K. u.) Uradno se raz-
glašajo: Mornariško ministrstvo je vznemir-
jeno o usodi oklopne križarke »Admiral
Charner«, ki je križarila ob obali Sirije in
ni od 8. t. m. ničesar poročala, dan, ko je
po nemški brzojavki nek podmorski čoln
baje potopil neko francosko bojno ladjo.

Pariz, 13. febr. (K. u.) Agence Havas:
Nemška brezžična brzojavka poroča: Nem-
ški podmorski čoln je potopil 8. t. m. fran-
cosko oklopnico »Suffren« ob sirski obali.
Kakor poroča »Temps«, se nahaja »Suf-
fren« v Toulonu.

»Suffren«.

Berlin. »B. Z. am M.« poroča: Torpe-
dirana francoska linijska ladja »Suffren«
pripada tistim francoskim ladjam, ki so se
udeležile dardanelskega pustolovstva. La-
dja je bila dvakrat težko poškodovana.
Zadele so jo turške granate prvič 17. marca,
drugič pa 28. decembra m. l. tako močno,
da so jo morali popravljati. Ladjo so po-
tem uporabljali ob sirski obali.

Še ena angleška ladja potopljena.

Berlin, 12. februarja. (Uradno.) Urad-
nemu poročilu dne 11. februarja o uniče-
nju »Arabis« po naših torpedovkah se mo-
ra pristaviti, da se je potopila tudi druga
s torpedom zadeta angleška ladja, kakor
se je naknadno z vso gotovostjo dognalo.
Dognalo se je dalje, da so rešeni povelj-
nik, ladjin zdravnik, en častnik, en krovni
častnik in 27 mož ladje »Arabis«. Med
njimi so med vožnjo nazaj umrli ladjin
zdravnik in trije možje, ker so se dolgo
nahajali v vodi.

Nacelnik admiralnega štaba mornarice.

Angleško poročilo.

London. (K. u.) Admiraliteta poroča
glede na poročilo nemškega admiralnega
štaba o boju pri Doggenbanku, da so bile
v berlinskem poročilu omenjene križarke
iskalke min in da so se vrnile tri v do-
brem stanju.

Razna poročila.

Nevtralni mirovni kongres.

Stockholm. (K. u.) Nevtralni mirovni
kongres je pričel zborovati dne 10. t. m.
Stockholmski župan Lindhagen je soglasno
izvoljen za predsednika. Ker še niso pri-
šli zastopniki Norveške, Danske, Nizo-
zemske in Švice, se smatra zbor še kot
začasen. Ford se pričakuje. Temelj raz-
pravam tvori vprašanje o odpravi oboro-
ženja v zvezi z uvedbo mednarodnega
pravnega reda, ki naj štiti narode in ose-
be in jim zagotovi politične, gospodarske
in duševne svoboščine.

Nemški mirovni predlog Belgiji.

London, 11. februarja. (K. u.) Reuter
poroča: Belgijsko poslaništvo objavlja, da
niso utemeljene govornice o nemških mi-
rovnih predlogih.

Danski državni zbor.

Kodanj. (K. u.) »Socialdemokraten«
sodi, da se državni zbor soglasno odloči,
naj se odgodi volitve, dokler se ne konča
vojska. Po tem sklepu izgine popolnoma
vsak šovinizem na Danskem.

RAZPUST MASARYKOVEGA DRU- ŠTVA.

Praga. Policija je razpustila izdajatelj-
sko društvo »Pokret«, ki je izdajalo list
bivšega poslanca Masaryka, »Čas«, tednik
»Novina« in realistično knjižnico.

Ljubljanske novice.

Ij Seja odbora S. K. S. Z. je danes ob
6. uri zvečer.

Ij Blagim slovenskim ženam in dekle-
tom! Ob začetku vojske in pozneje smo v
Ljubljani razdelili vojakom nešteto sveti-
njic, rožnih vencev, križcev in škapulirjev.
Z veseljem so jih sprejeli. Zdjaj odmeva klic
z bojišča: »Prosimo še svetinje, rožnih ven-
cev, naša molitve naj se združi z Vašo do-
ma. — Rožni venec čudežno pomaga.« Do-
bre Slovenke! Vsaka, ki ima kak rožni ven-
ec ali svetinjico odveč, naj to daruje hra-
brim junakom na fronti. Ne bo ji žal, Ma-
rija ji bo plačnila! Izročite takoj molke,
svetinje, križce prednici Marijine družbe,
katera naj odpošlje uredništvu »Slovenca«
v Ljubljani, da jih dobe v roke naši hrabri
branitelji domovine. Bog Vam tisočero vse
povrni!

Ij Z magistrata se nam poroča, da sta
župan in podžupan v aprovizacijskih in
drugih nujnih zadevah odpotovala za te-
den dni na Dunaj.

— Umrl je 13. t. m. v deželni bolni-
šnici zasebni uradnik Karol Golob, stan-
joč v Zatiški ulici št. 1, v starosti 68 let.

Ij Občni zbor Muzejskega društva za
Kranjsko se vrši jutri, t. j. v torek, dne
15. februarja t. l. ob 6. uri zvečer v dežel-
nem muzeju. (Vhod iz Bleiweisove ceste.)
P. t. udje se vabijo k množični udeležbi.

Ij Umrla je v Stari Loki usmiljenka se-
stra Antonija Pirkosch.

Ij Delu čast! Rezalcu tobaka v tukajš-
nji c. kr. tobačni tovarni g. L o v r o P a -
l o v e c je podelil cesar srebrni križec za
zasluge. Vrlemu somisljeniku, ki že nad
40 let vrši svojo službo v tem državnem
podjetju, iskreno častitamo!

Ij Umrl je v Spodnji Šiški št. 42 Matija
Katern, železniški čuvaj v pokoju, star 93
let. Pogreb se vrši v torek ob dveh popol-
dne.

Iz laškega ujetništva se je oglašil abi-
turijent Ivan Kröpf. Ujet je bil 25. nov.
1915. — Iz ruskega ujetništva se je pa

oglasil šestoselec Häberle Mertej. Nahaja se v Sibiriji v mestu Nikolajevsk, od koder piše, da je slabo.

— Potres se je občutil dne 8. februarja ob 3. uri 33 min. zjutraj tudi v Cerkljah pri Kranju. Bil je precej močan sunek.

— Kave primanjkuje. Kakor izvemo iz zanesljivega vira, je nastalo v Avstriji veliko pomanjkanje kave. Cene se bodo dvignile za 1 do 2 K pri 1 kg.

— Orjaškega soma, težkega 48 kg in dolgega 2 metra, so potegnili dne 7. februarja iz Drave pri Ptujju. Riba je najbrže prišla iz Donave.

Zasebna pisma naj se oddajajo odprta na pošto! Kljub ponovnim razglasom se vendar še oddaja mnogo zasebnih pism zaprtih na pošto. Zato opozarjamo vnovič, da se morajo v okolišju tržaškega poštnega in brzajavnega ravnateljstva pisma predajati odprta ter z natančno navedbo odpošiljatelja, ker je sicer nevarnost, da jih cenzurni urad smatra in obravnava kakor cenzurnim predpisom nasprotujoča, in najmanj, kar utegne zaprta predaja povzročiti, je — z ozirom na otežkočenje cenzure — občutna zamuda v odpravi.

: Kot povsod, tako tudi v Ljubljani!

Včeraj je velikansko mojstrsko delo

S srcem in dejanjem za domovino!

do zadnjega kotička napolnilo deželno gledališče.

Samo ena sodba:

ta film nadkriljuje vse filme, kar se jih je dosedaj videlo!

Danes zadnje predstave v

Kino Central

v deželnem gledališču

ob 1/2 6, 7, 1/2 9 in 10 uri zvečer.

Katoliška Bukvarna v Ljubljani

priporoča:

HAGGENEY, „Im Heerbann des Priesterkönigs“ Premišljevanja v svrhu poživiljenja duhovskega življenja. Drugi zvezek: »Der wahre Melchisedech«. (Postni in velikonočni čas). Vezano K 5/40 po pošti 5/70. 389

Sveže 336

kranj. klobase, se dobi vedno pri
bravnšvaigerce, Unovčevalnici za živino
prekajen špeh, Unovčevalnici za živino
kuhana šunka Dunajska cesta 29.

Iščem za takojšen nastop
2 urarska pomočnika
proti dobri plači. 338

ANTON VADNJAL, urar v Ajdovščini.

Kupi se dobro ohranjen 391

stroj za pisanje.

Ponudbe na MARIJA TREVEN, Idrija, Grapa št. 336.

Orehov okrogli les

kupi v vsaki množini po najvišjih cenah

Peter Angelo, Ljubljana.

Le pismene ponudbe se žele, tudi od trgovcev. — Posredovalci se iščejo proti dobremu plačilu. 2426

Potrjim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je naš preljubljeni sin ozir. brat gospod

Davorin Podlesnik

poddesečnik

dne 2. svečana 1916 zjutraj ob 5. uri po bolezni, ki si jo je nakopal na bojišču proti besedolomnemu zavezniku, previden s svetimi zakramenti za umirajoče preminul in bil dne 4. svečana 1916 popoldne ob 3. uri položen na vojaškem pokopališču v Sternthalu pri Ptujju k večnemu počitku.

Sv. maše zadušnice so bodo brale v raznih cerkvah.

Radeče, dne 5. svečana 1916.

Davorin Podlesnik Neža Podlesnik oče. mati.

Franco Podlesnik brat.

Antonija Zupančič roj. Podlesnik sestra.

Zinka Podlesnik sestra.

Anton Zupančič svak.

Hišo kupim

oddaljeno od mesta, tih kraj, Dolenjsko ali Štajersko, posestva za 1 kravo. Ponudbe s ceno upravištvu „Slovenca“ pod številko 302.

Štiri konje

dva za poljska dela
dva za hitro vožnjo

kupi

Unovčevalnica za živino, Ljubljana, Dunajska cesta 29.

200 kg slanine

(špeh nasoljen)

300 kg prekajenega mesa šunke, rebra itd.

proda takoj Leopold Knez, trgovec z mešanim blagom, št. Jurij pod Kumom, žel. postaja Zidanimost. 389

Gozdni nadzornik

za neko večje posestvo na Kranjskem blizu Štajerske se išče. Biti mora v vsakem oziru zaupanja vreden, zmožen popolnoma slovensčine in nekoliko tudi nemščine, biti mora oženjen ter se vsaj nekoliko razumeti na kmetijstvo. S službo je spojen obrat obstoječe gostilne brez najemnine. Na razpolago tudi prostor za trgovino z mešanim blagom. Prošnje s prepisi spričeval naj se dopošljejo oskrbništvu graščine Črnelo (Rothenbüchl), pošta Dob pri Domžalah. 395

VINO

zajamčeno naravno-čisto, rudeče ali belo

se kupi.

10—100 hektar. Ponudbe z navedbo stopinje in najnižje cene franco postaja Trst naj se pošiljajo na C. Schaefer, Via Madonna del Mare 12 Trst. 396

Moj iskrenoljubljeni soprog

IVAN JOSIP FABČIČ

bivši poslovodja „Goriške tiskarne“

je preminul v starosti 37 let, danes opoldne po dolgem hudem trpljenju.

Pogreb nepozabnega se bo vršil v torek 15. februarja ob 2. uri popoldne izpred hiše žalosti, Rimska cesta št. 6 na pokopališču k sv. Križu.

Sv. maše zadušnice se bodo brale v četrtek 17. petek 18. in soboto 19. febr. ob 8. zjutraj v cerkvi sv. Frančikanov.

V Ljubljani, dne 13. februarja 1916.

Žalujoča soproga Roza Fabčič.

Zahvala.

Vsem onim, ki so spremljevali na zadnje bivališče našega pokojnega, očeta, deda, brata, strica, tasta in svaka gospoda

Leopolda Blumauerja

izrekamo tem potom svojo najpristranejšo zahvalo. Prav posebno se zahvaljujemo čč. gg. sestram usmiljenkam za njihovo požrtvovalno in ljubeznjivo postrežbo. Konečno bodi vsem in vsakemu posebej iskrena hvala za obilno cvetje!

Ljubljana 14. februarja 1916.

Žalujoči ostali.

Beleznega in globoko užaloščenega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prebrivko vest, da je naš nepozabni soprog, oziroma oče brat, svak in stric, gospod

Karol Golob

včeraj dne 13. t. m. ob 2. uri ponoči po daljši in mukepolni bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajoče v 69. letu svoje starosti, izdihnil svojo blago dušo.

Pogreb dragega nam pokojnika se vrši v torek 15. t. m. ob 4. uri popoldne iz mrtvašnice deželne bolnice na pokopališču k sv. Križu.

Sveta maša zadušnica se daruje v sredo 16. t. m. ob pol 9. uri zjutraj v župni cerkvi sv. Jakoba.

Ljubljana, dne 14. svečana 1916.

394

Frančiška Golob, soproga.

Frančiška, Adela, Karol, Franc, Adolf, Otmar, otroci.

Nc 491/96

I

Na

dal dražbi se bo prodalo

dne 23. februarja 1916

s pričetkom ob 9 uri dopoldne pri hiši št. 84 v Borovnici 14 njiv, 17 travnikov, 7 gozdov in 2 pašnika, lastnih g. Francetu Petrovčiču, posestniku v Borovnici št. 84.

C. kr. okrajno sodišče na Vrhniki

odd. I. dne 10. februarja 1916.

Ugodna prilika za prodajo

Kupi se vsaka množina loja, neuzitnega olja vsake vrste, tudi pokvarjeno olje (izvzemši mineralno olje), dalje tudi vsaka maščoba, ki se rabi samo v tehnične svrhe, kakor pokvarjeno maslo i.t.d.

Natančne ponudbe z vzorci in označbo maščobe naj se naslovijo z navedbo najnižjih cen na:

393

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Trstu.

Od osrednje zveze za nakup kovinskih predmetov pooblaščenca tvrdka

Fr. Stupica,

trgovina z železino in stroji v Ljubljani,

naznanja, da plačuje kovinasto kuhinjsko posodo in kovine po cenah, določenih od c. kr. vlade.

Objednem priporoča trpežne kuhinjske predmete in posodo kod nadomestilo za oddano.